

શ્રી જૈન સસ્તુ આહિત્યપ્રચારક કાર્યાલય

ક્રમાંક ૮

આદર્શ સાધુ

લેખક

રા. બંસી

પ્રકાશક

શ્રી જૈન સસ્તુ આહિત્યપ્રચારક
કાર્યાલય-કલોલ

મુદ્રણાલય આહિત્યમુદ્રણાલય ત્રાપખ અમદાવાદ
મુદ્રક અજાનન વિશ્વનાથ પાઠક

નિવેદન !

૧૬૦ મે. ૦ શાહ અને કવીર્ષા ન્હાનાલાલની દ્રષ્ટિથી આલેખાયેલું આ સાહિત્ય ચિત્ર ‘શ્રીબસી’ ની લેખાનીની પ્રસાદિ છે અને કાપાલપના આકાશમા કમાકથી બહાર પડે છે

ભાઈ બસીએ લખેલું પ્રથમ પુસ્તક ‘આર્થ જૈન’ અમોએ બહાર પાડેલું ત્યારે તેનો દૂક મમલ માજ જલ્દી ઉડાવ યમે તેલુ અમોએ સ્વપ્ને પલુ ધારેલું નદિ પલુ અમો આજ જોષએ છીએ કે દાનનો યુવક મમાજ પોનાના માહિત્યનું પુનર્વિધાન કરવા અનિ આતુર યષ રહ્યો છે ‘આદ્ય જૈન નુ વાચન ‘ યુવક વર્ગે’ જ મુખ્યત્વે કર્ણુ છે

ભાઈ બસીએ આ પુસ્તક લખી સમાજ અને અમારા ઉપર એક મોટો ઉપકાર કર્યો છે તેમ સાહિત્ય મેવામા પોનાનો સુદર ફાળો નોધા યો છે અમે જલ્દર પુસ્તકો છીએ કે ભાઈ બસી પ્રતિદિન આવા અપૂર્વ પુસ્તકો બહાર પાડી શિષિન મમાજને ચેતનવન મનાવે. અને મમાજમા જે નિષ્ક્રીયતા પ્રવર્તિ રહી છે તેને દૂર કરી પ્રગતિમય વાતાવરણ બનાવી કર્તવ્યદેશમા આજ્ઞા સ્પષ્ટાવે

દવે પડી જાઠ મુશીમે લખેલું ‘અર્પણ’
 પુસ્તક છતાં દિવગીરી મથે જળાનુ પડે છે કે
 કાર્યાલયના બીજા વર્તના માત્ર મોજા મેઝર ધવા
 છે સાદિત્ય મેવા કે વાનો નેનો મુખ્ય મિદાન છે
 તેન વારવાર નાખુની આપીત કરવી પડે તે તો
 સાદિત્ય મિક મજ્જનો માટે તો પૂજારૂપ કહેવાય
 આ વિવધમા આત્મા ઠમારો માત્ર જન્મ છે

વૈજ્ઞાનિકને સમતા પુસ્તકો સખી મોઢનરા મેખ
 કેને વિનનિ છે

શ્રી કેશવ ડી વિદ્યોત્તેજક ફ- બોલેલું છે તેમા
 માનવી મદાસયો પોતાનો છે તે દસ્ત મારે વગાવરી ?

દરે નેન માત્રની ફ જ એ છે કે

૧ આ કાર્યાલયના મેઝર જનવુ

૨ ત્રનગોર્મિયન આ કાર્યાલયને મદદ કરવી

૩ કાર્યાલયનુ સાદિત્ય ખરીદ કરી વાચનુ

જને આ કાર્યાલયની પ્રતિનિ પ્રતિદિન વધો અને
 સમાજમા સાદિત્ય પ્રેમ પ્રતો તેવી પરમકૃપાનુ પર
 માત્રા કને પ્રાચના મગી અમે અત્ર વિરમીએ છીએ

કાર્યાલય ઓફિસ } શ્રી જૈન સસ્તુ સાદિત્ય
 કેનોલ તા ૨૫-૪-૨૬ } પ્રચારક કાર્યાલય.

નજર ફેંકશો ?

જ્ઞાન ભંડાર	૧-૮-૦
સુદાસીની	૦-૫-૦
દેશવતિ	૦-૩-૦
ઈંદુમતી	૮-૩-૦
સ્વયં જયતિ	૧-૮-૦
વૈરાગ્ય શતક ઉત્તરાર્દ, પુવાર્દ	૫-૦-૦
સામાયિક સૂત્ર મવાદ મરિન	૦-૧-૮
આંશ જૈન	૦-૮-૦
મદાવીઃ જીવનરેખા	૦-૫-૦
આંશ માધુ	૦-૪-૦

માત્ર વ્યય જુદું

લખે

મગળજી હરજીવન ચીતણીઆ

જૈન છુકમેનર માગેરોવ—કાઠીઆનાડ.

અમદાવાદમાં પુસ્તકો મળવાનું અને શુદ્ધનાથી
મુક્ત સુધરાવવાનું ખાત્રી લાવક સ્થળ —

નાડીલાલ કાકુભાઈ મધવી

સારંગપુર તળીયાની પોળ

અ મ દા ના ડ

જુન નકલો સોસીકમા છે:

૧ આદ્ય જૈન	૦-૪-૦
૨ મહાવીર જીવનચરિત્ર	૦-૩-૦
૩ આદ્ય સાધુ	૦-૪-૦

લખો —

૧ શ્રી જૈનસંસ્કૃત સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યોલય
કલોલ

૨ મગલજી હરજીવન ચીનલીયા, જૈન જીવસેલર
માગરોલ-કાઠીઆવાડ

એક અભિપ્રાય.

ખીન મતવ્યોમા ચાહે તેના મનને? હોવા
જતા જૈનોના ત્રણે કિસ્કાઓ જેમા એક વ્યામ પીઠ
પર ઉભા રહી શકે છે તેવા માદિત્યનું સંયોધન
પૂર્વક પ્રકાશનકાપ કલોભનું જૈન મરતું સાદિત્ય
પ્રચારક કાર્યોત્તમ આજે કરી રહ્યું છે તે સર્વથા અને
સર્વદા ઉત્તેજનને ચોક્ષ્ય છે

માવજી દામજી શાહ

સુધાર્ધ-પાટકોપર

પ્રસ્તાવના.

૫

૬

૭

૮

૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨

૧૩

૧૪

૧૫

અમૃત પ્યાલી

ઊવનના પૃષ્ઠે પૃષ્ઠમાંથી આત્મસૌંદર્યના
શીતળ રસભર્યા ઝરણાઓ વહાવતા એ પ્રા
ચીનકાળના મધુર ઋષિમુનિઓ, અબધૂતો,
ચોગીઓ ને સાધુસતો આને કયા છે ? કયા
ગયા એ ગુલાબી યૌવનથી ચક્રોચક્ર ભરેલા
'બ્રહ્મચર્ય' ની સાક્ષાત્ ભૂતિ શા સુંદર
દેવારી રહેરાઓ ! આયોવર્ત્તની એ અમોલી
સ્વપત્ની રીસાઈને શું ચાલી જ ગઈ ? અહા !
એ હંમતા પુલપુલો શું આ બગીચામાંથી
હટી જ ગયા ? ઠાંઈ કહેશે ? કયા ચાલી
જઈ એ બધી ભવ્ય ભાવનાભરી તેજસ્વી
માનવભૂતિઓ !

ખરેખર, એ ચેતનભૂતિઓ આને અલોપ
ચઈ છે દૂર, દૂર અતિ દૂર, કાળના ગર્ભમાં
વિલીન ચઈ છે સાપ ગયા ને રહ્યા માત્ર
લીસોટા

હજારો દુઃખને હથમથાવે એવા પ્રતાપી
 વ્યક્તિત્વની-સાધુતાની કંપના ય કરતા આજે
 કંપ ચડે છે. દેાઈ તેજસ્વી આત્માના જૂરની
 જાખી કરતા બુદ્ધિ 'બીચારી' ઠરી જાય છે.
 દેાઈ કાબ્પનિક પ્રબળ પ્રકૃતિના સાધુ-પુરુષની
 આત્મશક્તિઓને ઉછાગા મારતી જો! ચક્ષુઓ,
 હૃદયને બહારે શરમની મારી નીચી કા નમી
 જાય છે? કારણ? આજની ભૂમિ પેલી છે
 ભાવનાને બીમારી ચોટી છે 'આહરો'એ આખ
 સુમાવી છે, ચારિત્રમા મોટા 'ભગદરો' પડ્યા
 છે વિચારોમા વિકૃતતા ઉતરી છે, 'સેવા'
 મા સ્વાર્થજો ભોરીગ પેઢા છે પરોપકારમા
 પાખડી દૈત્યે યાજ્ઞા જમાવ્યા છે અને
 આચારમા મોટું શૂન્ય ૦ ચીતરાયું છે ।
 બીચારી કંપના કાપે નહિ તો શું કરે ?
 બુદ્ધિને યાક ન ચડે તો બીજુ યાય શું ?
 અને દુષ્ટિને ક્યો પ્રકાશ દોરવા સમર્થ હોય !

ગયું ગયું એ તૂર ગયું એ અમકારા
 કરતી કાંતિ ચાલી ગઈ કોમળતા ચઈ
 સંકેરવા રહી મજવા ગઈ જડતા રહી,

ચૈતન્ય ગયું જડ ખોખું મૂઠકું પડી રહ્યું
 સાપ ગયો લીસોટા રહ્યા આત્મા ગયો -
 પુદ્ગલ પડી રહ્યું - જાવના ઉઠી ગઈ જાટાઈ
 ખીલતી રહી, આદર્શો આધમી ગયા ને દીક્ષાના
 આધળીયા રહ્યા રે સાધુતા ગઈ અને
 શકતા સાધુતાને નામે રૂવાળથી વિચરવા
 લાગી, શાસ્ત્રો ને સ્મૃતિઓ લોહી ઝરતા
 શસ્ત્રો રૂપે વપરાવા લાગ્યા, ભાગ ગયો વેશ
 રહ્યો સ્વામિભક્તિ ગઈ, બનાવટ આવી અત
 રની સુવાસ ગઈ, ઉપરથી 'પ્લાસ્ટર' કરવાની
 ચાલાકી ઉતરી, આત્મશાંતિ-સ્થિર શાંતિને
 સ્થળે સ્મશાન શાંતિ જ મી, યોદ્ધાની યુદ્ધ
 કૌશલ્યતાને સ્થાને ખૂનીની નબળાઈ ઉભરાવા
 લાગી ! પરમસિદ્ધિના પુરુષાર્થો પાતરાના
 મીઠાનેથી ખીંગળો ગયા, સમ્યક્ત્વની વાતો
 વેરાળી રામોના વેપારની એક વસ્તુ બની, ધર્મ
 ના સંગીતમા બગલા વૃત્તિએ વાસ કર્યો,
 સાધનાના ગગનવિહારી વિચારો પોથીઓની
 જાહરોમા જકડાયા 'સિદ્ધ' ને સદાય મૃત્યુ
 પછીનો જ નદરોનની ચીજ તરીકે જોવા જોવી

ચીજ મનાઈ, આ જીવન સ્વર્ગ કે જીવન
 મુકાની કંપનાય અમડાવતી નાગી, અને
 આધ્યાત્મિક દશા, એટલે બાળકના લેટડી
 સરગતા, નિદ્રોષતા, નિષ્પાલસતા ને એ સ્વ
 રૂપમા 'રમણ' કરવાની દશા તરીકે ન સ્વી
 કારતા કેવળ રોતલ-રડતી સુરતોને 'આધ્યા
 મિક પ્રતિમાઓ' તરીકે પુનઃ કરવાની ઘેલછા
 કે મૂખોઈ જન્મી સાધુતાની ફૂલવાદી
 કરમાઈ ગઈ

આ દશા શુ અનદ્ય નથી ?

જગત આખાને પોતાનું અને પોતાથી
 ભરેલું માનનારા એ સાધુસતજનો આજે
 પોતપોતાના અલગ વાડા રચીને તેમા
 ગોધાઈ ગયા છે પથ અને ગરબોની તરખા
 -એ ગટરોની હરનિશ ચાલુ સ્મૃતિમા પોતાના
 આત્મ તેજ હેલુતા રહ્યા છે અને મસારને
 કે મસારી વાસનાઓને 'રામ રામ' કરી
 છૂટેલા એ અલખરામો-મુનિવગે બીઆરા
 દિવ્યતા'ના યોગાનમા આવી વસવાને બદલે
 આપ હુજતાની ગલી પુચીઓમા કળાવ

નાચ કરતા જોવાય છે મિથ્યાસિમાનના ઉક-
રડાઓ ખોદવા પાછળ કુકડાઓ ચોટી પડ્યા
છે 'ઉર્ધ્વ' ગમન 'ની પ્રતિજ્ઞા લઈને સસા
રથી દૂર પડેલા આજે બહુ જ શાંતિપૂર્વક
અધોગમનના અખતરાઓ આઠરી બેઠા છે.
કેવળ ઉપર ઉપરની ક્રિયાઓ કે ગપાગપરની
દોડા દોડીમા 'અદર'ના ઉડાણને સ્પર્શ ન
થઈ જાય તેની સંપૂર્ણ કાળજી સાથે જીવન
અને જીવનના સુખ તત્વોનો નાશ કરી રહ્યા
છે આજના સાધુઓ—કહેવાતા સાધુઓમાંથી
સેકડે ૬૬ ટકાની આજ દશા !

શાંતિના હિમઝરણાઓ તેમની તામસિક
પ્રકૃતિની આગળ આગળ ટકી શકતા નથી
એટલે અશાંતિના દાવાનળ નીચે તેમણે સદાય
શેકાવુ જ રહ્યું ગમે તે વાસના કે લાગણીઓ
આતી તેમને ગમે ત્યાં વીંધી શકે તેથી
સાધુતાને તેમના હાથે વિધાવુ જ રહ્યું સસા
રીઓ પોતાના વ્યવહારથી વિરામ લઈ શાંતિ
લેવા એ મૃગજળ શા દેખાતા આબાઓની
છાયા નીચે જાય ત્યાં તે બાવળીયાઓના ઠાંટા

લોકાય ને વધારે સતાપે કચન અને કામી-
નીઓના કહેવાતા ત્યાગી પાચ મીનીટના એકા
તમાં એકાદ યુવતીના કટાક્ષથી ઘાયલ ચઇ
જાય ! કચન અને પરિગૃહ ત્યાગને। Show
ખાનગી સ્થળોમા સઘરાયલા કેપકા કામળના
બરેલા પટારા, પોધાના ઢગલાઓને જમે બાણુ
ચીતરાયલી મોટી મોટી રકમે છપાવવા મિથ્યા
પ્રયત્ન કરે। ‘સમજાવ મા રહેવાનો ઘોર પ્રતિજ્ઞા
પણુ રહેજ ટીકાથી આકાશ પાતાળ ફેાડી નાખ
વાની ગજના કરે, ક્ષમા એના છવનમાથી
ચાલી ગઇ છે કારણકે ઉદારતાને। દુષ્કાળ
પ્રવર્તે છે ‘ અહર ના તેમ જ બહારના બન્ને
પ્રકારના કલેશો વચ્ચે તે સડે છે નેથી તેના
છવનમાથી આશ્ચર્ય તત્વ લગભગ આલોપ
વયું છે

પુસ્તકો પુસ્તકો ને પુસ્તકોમાથી જ
જ્ઞાન મળે અને પુસ્તક-પોધા સિવાય જ્ઞાન
નહિ, આવા વિચારની ખાલાવસ્થામા એને
‘ છવન ’ નામના પુસ્તકને વાચવાની બહુ
ઓછી પરવા છે ચારિત્રના ‘ હરફ ’ વગર

પુસ્તકનો પ્રારભ થઈ શકે નહિ કે માનવતા વિકસી શકે નહિ, એ વાત તેને આજે મજબૂર નથી, અને કદીય પોતાની બાહ્ય પ્રવૃત્તિને યજ્ઞાવી, ઘડી બર યજ્ઞાવી પોતાની પ્રવૃત્તિની યોગ્યયોગ્યતાનું નિરિક્ષણ કરવા તેને 'આત્મ મહુલી' માં પેસી વિચાર સરખો કરવાનો વિવેક નથી સૂજતો. રે આ સાધુતા કયા મહારી એ ઠાપનિક સાધુતા ને કયા આ ? કે પનાના સાધુ દૂર રહેજો આના સ્પર્શથી ।

વિશ્વનો વિશાળ વાયરો છેડી સાધુઓ-ત્યાગીઓ-અલખો કે કહેવાતા અબખૂતો પણ કુવાના ફેડકા જેવી મનોવૃત્તિ ધરાવે, મીઠાશ ને બદલે ઝેરના ફૂવારા ઉડાડે, શાંતિને બદલે અશાંતિના આદોલનો પોતા' માથી ઉપજાવે અને ન તો પોતાનું સાધી શકે કે જગતને 'સાધુતા'ના માગે વળવાની પ્રેરણા કરી શકે તો તે સાધુ જીવન, એ મિથ્યા જીવન છે અ સાધુતાનું આખાદ લક્ષણ છે જડ પૂતળાઓ નો 'ઝોગોમેટીક' નાચ છે જગતને ઠગવા સાથે

સરાયવો એ 'ખહુરૂપી'નો ગબ્બર છે પ્રપ-
ચીવાલોની ચોકખી પોપનીલા છે

સાધુજીવન તો વદનીય હોય, અવાભાવિક
જ્યાં વદનાની અતરથી વિધી થતી હોય ત્યાં જ
સાચુ સાધુ જીવન છે ત્યાં ન હોય ચેર ઝેર,
કલેશ કે અઘડા, ન હોય કદાપી ખાલીશતા
ભર્યાં તોફાનો ને વિસવાદી જીવનની કિલ્લિ
તાઓ ! એનો સ્વભાવ હિમાળો ખાલું હિમાળો
પીવું હિમાળો, ને આદશ હિમાળો ધ્યેય
પરમ શાંતિ !

ત્યારે શુ, ખૂબ વિનય ને માનભેર જૈન
સમાજના સાધુઓને પૂછી શકાય કે 'આપ
કયા છો ?' દુનિયાના દરેક સપ્રદાય કરતા
જૈન સાધુઓનું જીવન હંજી ઘણું ઉચી કક્ષા
એથી જીવાતુ મનાય છે તો આપ ખરેખર
માનો છો કે આ જીવન જે રીતે આજે
જીવાઈ રહ્યું છે તે જીવન ઉચી કક્ષાનું
જીવન છે છે ?

જવાબ હકારમાં હોય તો, ખ્યાલમાં રહે ,
આત્મવચ્ચના એ મહાપાપ છે જગતને છેતરી

શકાશે પણ અતરાત્માને કદી જ ઠગવાને।
 વિચાર પણ ગ્રાસજનક નીવડશે અને ઉત્તર,
 'નકાર' મા હોય તો હીક ,છે કૃપાની રાહે
 પહેલી તકે બીજા પોયા પોધીઓની પાછળ
 મગજનો ખીચડો કરવા કરતા, અને વાચીને
 એકપણ સુદર સ્થિતિ જીવનમાં ન ઉતારવા
 કરતા સાધુ જીવન ઉપર ચડી ગયેલા વિકૃ
 તિના ઘરો દૂર કરવા કેવળ 'સ્વ'ના કલ્યાણ
 ખાતર અને તે દ્વારાજ 'પર'નું કલ્યાણ નીરખી
 કેવા 'આદર્શ' માધુ' નું જીવન દુનિયાને,
 આજની દુનિયાને ક ધાણુકર નીવડે, તે
 જાણુવા પ્રયત્ન કરશે। પ્રયત્ન જ માત્ર
 નહિ પણ 'મધન' કરશે। અને ત્યારે જ
 જણાઈ આવશે સૂત્રોના ઉપર ઉપરના
 શબ્દો વાચી, ગોખી મારી, પોપટની માફક
 પદી જઈ, સાધુ લેખાસ અને ઉપર ઉપરની
 બહારની કેટલીક એકટોંગોમાજ સમાપ્તિ
 માનનારા, જ્યારે સૂત્રોના ઉડા અને અહરના
 રહસ્ય-ભીતરના 'હરદે' ઉકેલે, શાઓ એ આવડે।
 સાર્થે કેવળ સજ્જાવી દેવા પૂરતા કે ઉપાધ્યયની

શોભા રૂપે ન રાખેતા લવનમા પચાવતા શીખે
 અને તેમાથી એક 'ચતન્યશક્તિ' જન્મ્યાવી
 અનેકમા ચેત થ પૂરે એજ આધ્યાત્મિક લવ
 નની સાચી ખુશખો-સફળતા ગણાય,
 અને ત્યારે જ સમજાયે કે શુભ
 કરતા 'મખ્યા' મા 'વાહ વાહ' પોકા
 રનારા મુનિઓ (૧) પાસ પચાસ બોકડા
 એની જમાત બેગી કરવામાં, ચોકખી અધ્યા
 ત્મશાસ્ત્રની માનસશાસ્ત્રની, અને માનવતાની
 હાસી કમવનારા ફારસીયા જ માત્ર છે ! ત્યા
 અધ્યાત્મના આધર્મીયા જ માત્ર છે અનધિ
 અરી ચેષ્ટાઓ જ માત્ર છે ! ધર્મ અને
 તત્ત્વજ્ઞાનને 'વાયંદુ' બનાવનાર લવતા ચત્ર
 માત્ર છે !

આ વસ્તુ સ્થિતિ સાચુ ઓવધ માગે છે
 તે ધ્યાનમા લઈ મારી મનોચુષ્ટિમાં રચી
 રહેલા એક આદર્શ સાધુનું આ ચિત્રામણ
 રણુ કદી છુ ! ચિત્ર કેવું ખીલ્યું છે, કે કેવું
 બન્યું છે તે કથવાનો અધિકાર મ્હારો નથી
 વાંચકો, સાધુઓ, સન્યાસીઓ સમભાવમય

દૃષ્ટિથી વાગે, રગો, અને તેની પાછળના સૂક્ષ્મ રગો ઉકેલવા પ્રયત્ન કરે, અદરના ઝરણા ઝોના જળ પોતાને પચી શકશે કે કેમ ! પીવાથી ક્ષાયદો કેટલો થશે અને આજનું જીવન પલંગે માગે છે કે કેમ તે પર તટસ્થ રહીને પોતાની વિચારણા ચલાવે, નિઃશય કરે ને અથરે એમ આશા ગ્રાખવામા કાંઈ વધારે પડતું નથી

હું તો ત્યાં સુધી ઈચ્છુ છું કે અભિમાનનો સૂર જાદ કરીને, કે નવા કે જૂના ધરડા કે જીવાન દરેક સાધુ, ને માધ્વી પોતાના નવા જીવનના-સાધુ જીવનના ધકતર માટે સાધુતાનો ગીતા રૂપે ‘ આકર્શ સાધુ ’ એક સૂત્ર રૂપે માની અપનાવે ! પચાવે ને પોતે જીવલેલ જીવોતિ રૂપે બની રહે ! અસ્તુ

આ પુસ્તક લખવામા પ્રભુ શ્રીમદ્દાવીર રામી રામલીયં, મહાત્મા ગાંધી, સુનિશ્રી શાંતિવિજયજી (આણુ) તથા ને દુઃખમૂર્તિના મહેરાઓ, શક્તિઓ, ભાવનાઓ, સિદ્ધાંતો, દયા ને અંતરે પ્રેરણા

મહને સહાયરૂપ નીવડી છે, જેમાથી જેટલા જેટલા મુદ્દર તરવો લાગ્યા છે તે તે વીણી લઈ એક 'આદર્શમૂર્તિ'—આ દુનિયામા વસતી સાધુ જીવનની જીવત પ્રતિમા આલેખવાનો નમ્ર પ્રયામ કર્યો છે

મહાગ 'આદર્શ જેન' પુસ્તકના પ્રાગટ્ય પછી નિત્ય નવી નવી વ્યક્તિઓ તરફથી આજ્ઞા આવતા પ્રેતસાકેનો વાચ્યાપછી મહારા મનોમદિરમા જે પ્રતીપી 'આદર્શ સાધુ' ની આકૃતિ ખરી થઈ, તેજ આ આદર્શ સાધુ સજવિત છે કે આકૃતિને શબ્દ રૂપે ઉતારતા કેટલાક રંગો ગેલાયા હશે, છતાય 'આદર્શ સાધુ' નું ગેખાદર્શન કબ્બામા વાચકોને થોડો ઘણો પણ સતોષ થશે તો પણ હું પોતાને ધન્ય માનીશ

આ પુસ્તકની શૈલી 'આદર્શ જેન' જેવીજ છે જે શૈલી મે મકારણ સ્વીકારેલી છે વાક્યો કાપવાનો હેતુ એકજ કે વાચનાર પ્રત્યેક પદે થોડો વિરામ લઈ તેના પર આસ્તે આસ્તે વિચાર કરી શકે, દરેક લાઈને જરૂર-

સ્થાને ચોક્કસ ચાઠો ભારપૂર્વક વાંચી વસ્તુનું
મૂળ પારખતા ચીજે

આ હેતુ 'આદર્શ' જૈન 'મા' પાર
પડતો હોય એમ કેટલાય વાચકો પાસેથી
સાબળું છે તેથી આ પુસ્તકમાં પણ તેને જ
અનુસરવાનું ઠીક લાગ્યું

ઈચ્છુ છું કે આ 'અમૃત' પ્યાલી 'નો મર્મ
સમજવા મહારા પ્રિય વાચકો પ્રયત્ન કરે
અને શુભ શાંતિ વહે ૐ

લેખક

આદર્શ સાધુ

થુ વાચશે ?

લેખક શ્રી બસેના બીજા પુસ્તકે

આદર્શ જૈન જૈન મમાત્મી પર્વમાન મૂંડાદિ
(૧) રિપતિમા સાચા જૈનનુ તેજસ્વી
(ત્રીજી આવૃત્તિ) સ્વ ૧ દરોનુ એક અનુપમ
છપાય છે પુસ્તકકિંમત ૪ આના

આત્મવીરની કથાઓ જૈનાના તૂંડા કથાત્તરમાથી
(૨) વિષેલી ૨૪ રસિક કથાઓ
(બીજી આવૃત્તિ) કિંમત ૪ આના

જૈનોના મહાન રત્નો જૈનત્વના પાત્રીથી હમી રહેલા
(બીજી આવૃત્તિ) રાજ ગાદીનુરોના ચરિત્રો
છપાય છે કિંમત ૧ રૂ

હવે પછી છપાશે

જૈન શાસનના વર્તમાન જૈન માનુ સમાજમા
તારાઓ પ્રસિદ્ધ આચાર્ય ને મુનિરાજ્યેના
(નવમ પહેલું) તે / ને છાયા આરોધના સાચા
રેખા ચરિત્રો કિંમત હવે પછી

ચેત ય ચેત મમાજના બગબગતા રત્નો પર
તદ્દન સ્વતંત્ર ને નવોન આલોચના
કિંમત હવે પછી

આદર્શ સાધુ

સિદ્ધિ મિદ્ધિ !

પરમ શાંતિ ને સિદ્ધિની શોધમાં

હવનની તેજસ્વી મશાલ લઇ

આત્મા ને પરમાત્માનો યોગ સાધવા નીકળેલા
સાધુ !

દુનિયાની ઋદ્ધિને ઓડી

પરલોકની સિદ્ધિને સાધવા ચાહતા, પ્રિય સાધુ
વદન હો, વદન હો !

* * *

આધક ! પરતુ

11

જરા પાછુ વળીને 'ધમલાલ'ના સંગીત
સંભળાવેને !

જરા 'ઇધર લી' નજર નાખી

12

તમારા હવનની તેજસ્વી જ્યોત બેવાણેને !
ચાલ્યા જશે ના !

ચીતરી લઉં છુ, હો !

*

*

*

પૃથ્વી પરનુ અમૃતબિંદુ

તેજ આદર્શ સાધુ

*

*

*

ચીતરી છુ હો !

રે અમ્મ અધુર જરોત !

પણ, આદર્શ સાધુવર !

આપની આવી

રમણીય આદૃતિને કેમ ચીતરી શકારો ?

“ચીતર ! ચીતર ! ગરજ હોય તો—”

‘ચીતર જલદી’ કહો છો,

પણ મારાથી આ બેહક કમ્મ, ને

કળામય ચિત્ર નથી ચીતરાતું

ચીતરનારી પીંછીએ એવી

પ્રખર તાક્લીમ નથી સ્વીધી,

રંગોભર્યા આ હૃદયભાવે

સુંદર તપશ્ચર્યા હજી નથી કરી,

આ પીંછી ને રંગો અધાન અધૂરા છે

બેચેણ ને અણબેચેણ,

કલપેલું કે, અણકલપેલું,
 કાઈજ લગ્નામા ઉતરતું નથી,
 પીંછી ને રગ-ખાલીઓ દૂર દૂર
 હાય ! પોકારીને ઉડી જાય છે !
 પણ ભાગ્યવતી યાવાને
 ઉમળકાભેર પાછી ઉતરી આવે છે
 આદર્શ સાધુના અદ્ભૂત રંગોની મિલાવટ
 આ પીંછોથી થશે ખરી ? બાલો-બાલો છ !
 આ તમારા સૌમ્ય ને શીતળ દર્શનની-
 રસિક સમાધિમા
 મારી પીંછીય પોઢી જાય છે !
 આ પવિત્રતાની આદર્શ રેખાઓ
 ચીતરવાને તે કમતાકાતી પોકારે છે
 છતાં “ ઉમા રહેજો ! સાધુવર,
 જરા ચીતરવા દો આ અદ્ભૂત સ્વરૂપ ! ”
 આ રૂપને ચીતરી
 કલમને ય રૂપવતી થવા દેજો !
 ચીતરું છું હું, હલશે ના હો !

સાધવા નીકળ્યો છે તે સાધુ,

*

*

*

સ સારના હોત્રે

।

સંસ્કારી વાતાવરણ જમાવી

સાધનાના શિખર પર

વેગવતી ચાલે થકી રહ્યો છે તે સાધુ

પરમ તત્ત્વની શોધમાં

આત્માના પૂર વૈભવથી ઢોળી રહ્યો છે તે સાધુ

સાધનાનું અંતિમ ફળ તે સિદ્ધ, ’

એવા સિદ્ધ ‘ધવા’ મથનારો તે સાધુ

જગતની બધીય તુચ્છ જાળો છોડી

‘સાધુ’ એજ જેનું પ્રિય મુત્ર તે સાધુ !

*

*

સાધુ એટલે શાત ચિત્તનો સાધક -

સિદ્ધને સાધવા જાયે તે સાધુ,

સિદ્ધિઓને વરવા મથનારો તે સાધુ

જીવનની પ્રત્યેક પળને

‘અટોલ ધ્યાન’માં રોકી

નિર્બાણની નિઝૂક સમસ્યાઓ ઉઠેલે,

વિશ્વના સર્વ તત્ત્વોનું શિશોમણિ
 શાક્ષનો જે ઉગ્ર ઉપાસક બને
 અને સાધનાના મહિરનો જૂનો જોગી થક
 આત્મયોગની ધૂણી ધખાવે,
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

આત્મદર્શન જેના જીવનની જ ખના હો !
 સુક્તિ-સ્વાતંત્ર્યમંદિર છેલ્લો વિસામો હો !
 આત્મ'ઝરા'મા જેનું નિશદિન રમણુ હો
 તેજ આદર્શ સાધુ

*

*

*

‘સાધુત્વ’ એ આત્માની ‘ઉચ્ચ’ દગ્ગા છે
 જીવનની એ ‘ઉડણુ પાવણી’ છે,
 અનેક વર્ષોના પુણ્યના યોગે
 સાપટેલી એ પવિત્ર પરિસ્થિતિ છે
 મનના વ્યાપારોની એ મોટી કમાણી છે
 દિલની સાવનાઓનો આખાઈ પડયો છે
 આત્માના અમૃતનો એ ‘વહેતો ઝરો’, છે,

પ્રગતિ પામતા માનવનું મહા-નિશાન છે,
 સાધુત્વ એ જીવંતીની
 ઝળહળતી એક રોશની છે
 આગ, આગ ને આગ પીધા પછી!
 શાંતિનું એ એકજ હીમ ઝરણું છે,
 મસ્તરામોનો મધુર ટહુકાર ને
 અલખ યોગીઓનું એજ સુંદર ગાન છે,
 ઉ નત લાવનાશાળીનું સ્વાદિષ્ટ લોજન
 એ કેવળ, 'આદર્શ સાધુતા' છે
 આત્માની પરમ દશાએ
 'સાધુત્વ'ના વાણ વિચારપૂર્વક પહેળાય,
 આત્માની મનોહર સ્થિતિએજ
 સાધુત્વ 'ના ચમકારા જોવાય !

*

*

*

‘સાધુત્વ’ એ ખાડાની ધાર છે,

ખાડાની ધારથી ન ‘વિધાર્થ’ શકે,

એજ ‘સાધુત્વ’ ને હીંચાવી શકે છે

જીવનને જનવહીક્ષા આપનારો એ શુભાળી રંગ છે,

લાવનાને ધાર આપનારી સુંદર શરાણ છે.

જીવનને શુભાળી રંગ ન આપે તે
 ‘સાધુતા’ એ શબ્દોનો પોકળ ‘લીલા’ જ છે !
 ભાવનાઓને ઉન્નત ન બતાવે તો
 શબ્દશાસ્ત્રીઓના માત્ર દશી ખેલ છે !
 મનુષ્યની માનવતાને ખીલવનારી
 એ કાશ્મીરની હરીયાગી ભૂમિ છે,
 આત્મસૌહર્યના પિપાસુ ‘લાલો’નો
 એ જ મનોહર સુગંધી વગીચો છે
 ત્યાગના ચક્રવર્તીઓનું એ ઉચ્ચ સિદ્ધાસન છે;
 ધ્વજોના ઐશ્વર્યને પણ શરમાવે
 તેવું ભવ્યને રૂપાળું આજીવન સ્વર્ગ છે
 એ ‘આદર્શ સાધુત્વ’ જ
 જગતને પૂજનીય ગણાય

*

*

*

નૃજર પડે ત્યા

આખ હરી જાય,

એવું અમી લેના અગે અગમા હોય,

સાધુનો સ્હેરો

એવો નિર્મળ ને રસિક હોય

કે તેને સદા પીધા જ કરીએ !

એવું વિરલ સૌંદર્ય ત્યાં લહેરીયા હ્યે
 કે ફરીફરીને ભેવાતું દિલ યાય,
 એવી રસભરી મધુરતા ટપકે
 કે એની રેખાએ રેખા ફરી ફરી વાચીએ
 મહેરાની રમ્યતા જ
 ભેનારને હૃષના આસુ પડાવે
 મુખ પર મદમદ હાસ્યની
 સ્વચ્છ ને નિખાલસ સુરખી ઝળકી રહે !
 ભેનારને જડી છે તેવું
 મોહક સ્વરૂપ ત્યાં બેઠું હોય !
 મહેરામા નરમાશ ને મૃદુતા સિવાય
 બીજું કંઈ જ ન હોય,
 પ્રેમના તેજ સિવાય ત્યાં
 એકે પણ બાવતું દશન ન યાય
 સુદર વ્યક્તિત્વની છાપ
 એ તેના મહેરાતું લક્ષણ હોય,
 તેના પ્રતાપી મહેરા પર
 એટલી જ ભવ્યતા ને સાદાઈ હોય
 એ મહેરામા પ્રભુનો ઠંઠો સ્પર્શ હોય
 હસમુખો મહેરા ને કુમળા ભાવે

જોનાર પર જાદુ કરે,
 જલમનસાધ ને જોણી ઉદારતાની
 ઘેરી છાયાઓ ત્યા પડી હોય,
 એવો કોઈ મધુરો રહેશે.
 સ્વાભાવિક જ સૌને શીતળના આપે,
 એની પવિત્ર છાયા નીચે જમતા
 આખાના જેવી ઠંડક મળે
 દિલના ઉકળાટો, આપણા શરીર જાય,
 સસારના સતાપ-દુ ખડાઓ ભૂલી જવાય,
 અને જીવનનો યાક દૂર થઈ
 મુઝવણો વિસારી અખડ તૃપ્તિ અનુભવાય !
 તેજ પરમ સિદ્ધિના માર્ગે હોડતો
 વિજયના ટકા વગાડનારો આદર્શ સાધુ

*

*

*

એની આખમા અગમ્યવાદનું તેજ છે,
 અનેકરંગી રમણીય ચિત્રો ભર્યા છે
 મીઠી કલ્પનાનું ત્યા સૌંદર્ય છે, ને
 ભાવનાની જ્યોતિઝગમગે છે,
 પ્રદાયર્યનું પાણી ટીછાળા મારે છે,

નિશ્ચયબળના તેજસ્વી કિન્નરો ફૂટે છે,
 સાધુતાના સૌમ્ય ને શીતળ ફૂવારાઓ હોટે છે,
 જલમનસાઈ દર્શાવતા લવાઓજ
 ભવનનો અરધો ઇતિહાસ બોલે છે
 સ્વાભિમાનની અમીરી
 એના બોલ પર શાંતિથી બેઠી છે,
 એવી શાંત પ્રભાવયુક્ત સુખમુદ્રા જોતા જ
 કાવ્યમય લાગણીનો પ્રવાહ છૂટે છે
 ને પાછળ પાછળ સૌ ભમ્યા કરે
 એવું 'કેંક' અદ્ભુત જોનામા ભરૂં છે
 તે આદર્શ સાધુ !

*

*

~

સોઢ રૂપ હીરા માણિક ને પત્થરો
 જોના નિરપૂહી ને નિર્મોહી આત્માને
 બધા સરખા જ ટુકડાસમ બાસે,
 રૂપસુદરી કે કુખઓ, બન્ને
 તેને મન એકજ કાદની પુતળી લાગે !

કુંચન અને કાર્મિનીના ત્યાગી,
લોભ કે મોહના યસોથી, વિધાય નહિ,
સમ્રાટના સમ્રાટ, ને
ચક્રવર્તીઓના ચક્રવર્તી,
એવી વિપુલ આત્મસમૃદ્ધિના
ખજાનાના સ્વદ ત્ર માલિક તે આદ્ય સાધુ

* * *

સૈંસાર છોડીને સન્યાસના વસો સજો છે,
નવદીક્ષાના દહાડે મસ્તક-વાળના લોચ કરે છે,
કરીને ‘ પોતાને ’ કહે છે,—
“ અરિહંતની ઉપાસના વળર
ને સિદ્ધની સાધના સિવાય
કે- નોતિના પથને ઝળકાવ્યા સિવાય,
મારે મસ્તકે કોઈ કામ જ નથી ”
સાધનાના પથિકનો એ પહેલો ધર્મ છે,
સસારને છોડતા તે
સસારની વાસતાઓને પશુ તિલાંજલિ દે છે
દુનિયાના દક્ષી દેખાતે, ને

જગતની ઝેરી જ બળો તે છોડે છે
ને ?

ને ‘કરેમિમતે’ નું પરમ ‘પરચખાણું’ લે છે,
એટલે જીવનભર ‘સામાયિક’મા—

‘સમભાવ’મા જ રહેવાની ઘોર પ્રતિજ્ઞા કરે છે :
એ ભીષણ પ્રતિજ્ઞાનું

પળે પળે ‘જયણા’ પૂવક જતન કરી

હાથે ઢાલે મન, વચન ને કાયાથી

આત્મવિકાસમા એક એક હગલુ આગળ ભરે છે
તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

જીવન આજુ થ જેતું

સ પૂર્ણ ‘સામાયિક’ મય છે,

તે પ્રતિપળે પોતાના સામાયિકની ક્રિયામાથી—

‘સમતા’ ની શક્તિ મેળવે

ક્રોધ પર કાળુ મેળવવાની કળા જાણે,

સ્વ-પરના કલ્યાણની ખોજ કરે,

આનસિક ને વાચિક દોષો હરે

ચત્યતામાથી ચૈતન્યતામા ‘ધસતો’ જાય.

સાત્ત્વિકતાની ચાહનીના તેજ પીએ
 સ્વાતંત્ર્ય, શોભા ને સામર્થ્ય
 freedom (liberty of Soul)
 Grace & spiritual Power
 વધારે ને વધારે મેળવી સ્ફુરાવે
 આત્મ-સ્વરાજ્યનો સ્વાદ ચાખે,
 એકાગ્રતાનું 'ધ્યાન' શીખે,
 હૃમાનો વીર-મત્ર પઢે,
 અને આત્મબળ-Soul Force થી
 પોતાની ગુપ્ત આત્મશક્તિને ખીલવી
 મોક્ષના દર્શન કરવા રાતદિન બેઠે
 સંપૂર્ણ સ્વાવલંબન સાધી
 આત્મ સંયોધનનો માર્ગ પકડી
 આત્મવિકાસ સાધવાને તકીની રહે,
 એજ-સાચું 'સામાયિક'
 ને 'સામાયિકમય' આદર્શ સાધુ ।

*

*

*

વૈરાગ્ય મળને 'નિર્મોહ્ય' કે રોતલ ન બર્નતા
 જે બહાદુર 'યોધા' બન્યો છે,

મહાનગીના ખેલ ખેનીને
 સતત ઉઘમના ફળ ફેપે જ સુખિને તે જુએ છે
 જેના અખડ આત્મવિશ્વાસ દ્વારે
 અતત શક્તિએ આવી સાક્ષી અખડાવે છે,
 ને દુનિયાના ઉજળા ઇતિહાસમાં
 અદ્દશ્ય રીતે સુંદર ફાળે જે આપે છે
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

સ્પષ્ટી પરની ક્રિયાએ છાંયે દઇ
 'અદર'ના ગર્ભને વિદ્યુતશક્તિથી જગાડે છે,
 પોથીઓના 'સ્પૂળ' શબ્દો કરતા
 ભીતરના 'હરફ' ઉઠેલવાની તકલીફ ઉઠાવે છે
 બહારની અસરોથી દૂર થઇ
 'અદર'ની પ્રેરણાથી જ ક્રિયામાં ધકેલાય છે
 અને અનિશ્ચિતતામાંથી નીકળી જઇ
 ચોક્કસ 'ધ્યેય' તરફ જીવનનું સુકાન વાળે છે જે
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

‘આદર્શ સાધુ’ ના જીવનનું ‘દેવેય’

એકજ અતિમ શ્લોક મોક્ષ છે :

મુક્તિ એજ તેની સાચી દોલત છે

* * *

પંચ વાદ, ગન્ધર્ભ વાદો

કે તુલ્યતાના એ બધા પ્રદર્શનોની

શ્રુષ્ણાઓ ને દિવાલો તોડી ને

નિરતર ‘દિવ્ય’ ને દિવ્યતાના જ

પૂજા મેદાનમાં વિચરે છે,

તળેટીના ‘લોક’માર્ગો-રસ્તાઓ છોડી

અમરતા સ્વાતંત્ર્યગિરિ-

શત્રુજય પર ચઢવામાં જેને ‘દહેજત’ છે :

મોહામણી ‘જળ’ના માછલા ન બનતા

ઉદે આકાશમાં ઉડતા

પંખીની પાંખો જેણે મેળવી છે

તે આદર્શ સાધુ !

* * *

જગત એને શાતિનો ફિરસ્તો કહે,
 વિશ્વમેનો પયગામ એ પાઠવે,
 આત્માના અવાજને નિર્બધ વહેવા છે,
 આત્મતત્વનો સાચો પરિચારક હોય,
 એવા સુંદર પુરુષતુ પ્રથમ દર્શન જ
 એવું શાત ને પાવનકારી લાગે,
 કે ચિત્તના સળવળાટ શમી જાય,
 મનને મીઠી સમાધિ પ્રાપ્ત થાય,
 અને એ સુભાગી આત્માની ચામે બેસી
 આપણા દોષોની નિખાલસભાવે કળુલાત કરી
 'હળવા' થઈ જવાના અસાવત ઉમળકા આવે
 તે આદ્ય સાધુ

*

*

*

‘ભરપુરતા’ ની ભયકર જૂળ લાગી છે,
 ને અપૂર્ણતાઓ હરનિશ જેને સાલે છે,
 ‘ભરપુરતા’ ને ભેટવા પૂરતી ‘કૂરસદ’ મેળવે છે,
 અને એ તાકાદવાળી આધ્યાત્મિક કૂરસદમાથી
 આત્માને ‘દિ યતા’ ના દર્શન કરાવે
 કુદરતી જીવનને કૃત્રિમ વચ્ચેનો ભેદ પારખે,
 ને કશાયથી ‘લેદાયા’ વગર

પોતાના 'ચોક્કસ લક્ષ્યનિદુ' તરફ
અદ્ભ્ય હંસાઈ આગળ ધરે તે આદર્શ સાધુ ।

~ * ~ * ~ * ~ *

પાપ-પરિણામ' થી નહિ, નહિ,
પણ જે પાપ-વૃત્તિ'માંથી મુક્તિ યાચે,
હારગી દુનિયાના શબ્દો કરતા
'આત્માના અવાજને' માન આપી પૂજે,
પોતાના સળંગ વિચારોમાંથી જ
'વાતાવરણ' ને 'યુગ' ને પ્રગટાવે,
પોતાના સરળ શદ્દામય, ને નિષ્પાપ હૃવનથી જ
માનવ સમાજને હાલગીનો સાચો મર્મ બતાવે
હૃદયના પરિવર્તન કરાવે,
અને દીર્ઘ, સતત ને તીવ્ર મનોમ યતનને પરિણામે
જગતના ચરણે જે કંઈ અલૌકિક
તત્વની ભેટ ધરે તે આદર્શ સાધુ

* * *

'હૃવન' એ જેનું ખ્યાલ પુસ્તક છે,
'ચારિત્ર' તેના પુસ્તકનો પહેલો હાથ છે!
મોક્ષ એ જેની કિતાબનો 'સપૂર્ણ' અંત છે
ને માનવતા જ બસ ! હૃવનની સિધ્ધિ છે

શુભ શુભાળી રવાણ

એ-એના આત્માને મોહક રત-મે,

એવા રંગીલા આત્માને પુન પુન પડ્યા ઠરવુ,

એજ નેની પવિત્ર ગીતા છે તે આદર્શ સાધુ

* * *

ખુલખુલ પક્ષીના જેવું

આનંદ હાસ્ય જેને વર્ણુ છે,

વાતાવરણને ખુશખોદાર બનાવી છે

એવા પુષ્પ છવનના ત્યા પરિભળ છે,

સ્નેહ, સત્ય ને સૌંદર્ય

આનંદમાથી સળોડે સ્પુરાવે છે,

ઉદ્યો, ને લગ્ય આનંદ લોભવતા આવડે છે

ઝહેરો સદા હસતો ને મીઠાશભર્યો હોય,

ત્યાથી વ્યથતાના પાપ નાચે છે

પુણ્યશાળીની મુદ્રા પર તે

નિર્દોષ હામ્ય હીચકા હયે,

એક એક હીચકા પરથી તે

સિદ્ધિના વાથરાને વધારે સ્પર્શ કરે !

હસતુ ને હસાવવુ એ નેની પવિત્ર દેશ,

એવા સ્વયં ને આનંદ સ્વરૂપ હોય,

જ્ઞાન હો જ્ઞાન હો જ્ઞાન હો
 એજ જેનું જ્ઞાન ને પીણું હોય,
 એ તાજાં ખુશનુમાં હૈરામાથી
 જ્ઞાન હો નો જ એક સદેશ સંભળાય,
 આત્માન હોની સદરીઓ ત્યાંથી રુરુરે,
 અનેકના અવરને પાવન ઠરે,
 અને મનુષ્યના 'નિજાન હો' ને પ્રગટાવવા
 જેનું જ્ઞાન હો સ્વરૂપ 'પ્રેરણા' ઠર્યો ઠરે,
 તે આદર્શ સાધુ !

* * *

જે વ્યક્તિ સમાની એવત મૂર્તિ હોય,
 એના હૃદયમાથી કોધનો અશ પલુ ન પ્રગટે,
 ચોપાસથી શાંતિ ને સરજતા ટપકે !
 શાંતિ એવી શીતળ
 જલીર ને નિસ્તબ્ધ હોય,
 છતાં અમુક સ્ત્રી પ્રબળ ને હિંદાઈ હોય,
 સરજતાની ધાર, એવી
 બીજોરી ઠાય જેવી રૂપ હોય,
 છતાં વચ્ચના જેવી તોડી તોડાય નહિ

એવી સરજતાથી ક્ષમાના મત્રો બણી,
જગતની આત્મશાંતિનો રોગ છરનાર,
મહાન ધનવતરી જે બને,
ને જેની દ્વારા જગતને
આત્માની શોધ કરવાની ભૂખ વધે,
તે આદર્શ સાધુ !

*

*

*

જેની પાસે કેવળ ચેતનભરી શાંતિનો
પયગામ, અને આત્મ શાંતિના પાન
હીને-કરાવવાની અભિલાષા તે આદર્શ
સાધુ !

*

*

*

જે વસ્ત્રાદિ કઢોરાળિ, મૃદૂનિ કુમુદાદિ
વજ્રથી ય કઠણ ને કુસુમથી ય કૌમળ હોય,
કયા વજ્રતા દાખવવી, ને
કયા કૌમળતાના મૈદા વરમાવવા-
એ 'સમાજ' નો કળાધર હોય તે આદર્શ સાધુ !

*

*

ખંદારના તેમજ 'અદર'ના કલેશ માત્ર પર
 જય મેળવવાની જેની પ્રબળ ઇચ્છા છે,
 'જયમાર્ગ' શોધવાની સંપૂર્ણ નિશાસા છે,
 જીવન પ્રવાહના અવલોકનમાથી
 દિવ્ય કહાપણ તારવી લેવાની ચતુરાઈ છે,
 અને જે સાધનાને અર્પણ કરી ચૂકેલા—
 પોતાના ગુણદોષ જોવાની લગનીમા
 જે પોતાની પર કુર ચર્ચ છાતી મજબૂત રાખે,
 'પ્રતિષ્ઠા' ના હાઉથી ન ડરે, ને
 'પોતા'માથી અશક્તિના શુભકાઓ ખોળીને,
 તેના પર કૂરતાથી ઓપરેશન
 કરવાનો સખ્તાર્થ ધરાવે છે તે આદર્શ સાધુ !

*

*

‘આદર્શ સાધુ’નું જીવન

અનેક સબ્ય રહસ્યોથી ભરપૂર છે,
 જોનામા (Romantic elements)
 અદ્ભૂત તારવોનો મહાન સંગ્રહ છે
 જેનું પ્રતાપી આત્મસૌકર્ય અજોય છે,
 પ્રાણમા Higher consciousnessને સ્થાપે છે,

ઉચ્ચ જાણના, ઉચ્ચ સ્વભાવ ને ઉત્તમ પ્રાકૃતશક્તિ
એના આધ્યાત્મિક કૌશલ્યનો સરવાળો છે

*

*

*

એના લોહીમાં તેજના તદુરૂત તત્વો હોય,

તાણ જીવાનીનું જોશ ઝબકાત કરે,

કર્તવ્યધર્મની જબ્બ ઉચેતા

એના સૌમ્ય સ્વેશ નીચે દુકળતી હોય

ધમાલ કરતા એને શાંતિ બહાલી

આગના સૂસવાટ કરતા ‘હિમ’ ખ્યાસ છે

શાન્તિ કરતા તેને ચેતન્ય બહાલુ છે,

‘બદલો લેવા’ કરતા પ્રેમ ખ્યાસ છે

શાંતિ, ચેતન્ય ને પ્રેમના એ પહોંઠ પર

ચારિત્રનો વાવળે ફરકાવે છે,

મુક્તિ-મોક્ષના વિષમ માર્ગ પર

‘અચળ’ શ્રદ્ધા એનો આત્મપ્રિય સહચારી છે.

સ્વાવલંબન જેનો શ્વાસ છે,

ને વિશાનીતી માફક

પોતાના વિચારો, જાણનાઓ ને કૃતમેતી—

નિર્મળતાનું પૃથક્કરણ પહેપહે કરે છે.

અતરનો નાદ જોળખી લધુ
આત્મનિરીક્ષણ કરતાં કરતા
આત્મદર્શનના પ્રયત્નમાં જે જેનું
ચલનવલન બધું જોઈએ
આત્મ-જ્ઞાન દર્શિએ થાય છે તે આદર્શ સાધુ

જેવી જેની 'અદર'ની તેવીજ બહારની
દુનિયા, તે આદર્શ 'સાધુ' !

‘અંતર’ નો બકીયો ખીલવ્યા વગર—

અદરની પૂર્ણતા પામ્યા સિવાય
અગર એ પૂર્ણતાને પચે પઠ્યા વગર—
બહારના બાવળીયાઓમાં જે
‘હોડા હોડી’ કરી ઉપદેશ મારે લોકોતો નથી,
પોતાનામાં ‘સ્વાતંત્ર્ય’ પ્રગટાવ્યા વિના
પોતાના શુભાભે ‘ભવનના વિચારોની
‘શુભામી’ મા જગત્ત્રયોને સંપડાવી
આવેલ મારે દોરવાના પાપથી
સદાય મુક્ત રહે છે તે આદર્શ સાધુ !

જે અતરથી-અદરથી સાધુ બન્યો છે,
 સાધુવેશ કરતા સાધુ હૃદયને મહદ્દ સ્થાન આપે,
 સાધુતાના 'શુભાન' કરતા જેને
 સાધુતાની જાન્યતા ને, પવિત્રતાના
 વિમળ વિચારો જ મનમાં ઉભરાય
 ઉપર ઉપરની 'એકટી ગો' છોડી
 તરવને સમજવા પ્રયત્નશીલ રહે,
 ભૌતિક સુખ માટે શક્તિઓ ન ખર્ચતા
 પારલૌકિક સુખ માટે જ વાપરે,
 સાધુતાને 'આદર'નો રંગ આપે
 છતાં પોતે 'આદર' સાધુ' હોવાનું બૂલે,
 ને "લોકો વચ્ચે પોતે પૂજ્યપાત્ર છે"
 એ વિચારોની ગેરહાજરી ન્યા તે આદર સાધુ!

જગત આખું નિદ્રામાં ઘોરતું હોય
 ત્યારે જે સંપૂર્ણ જાગૃત છે,
 વિશ્વની મોહાધ આખો
 'કગાડ' ને પાછા પગલા કરતી હોય,
 ત્યારે 'વ્યાપક' જ્ઞાન ને ઉઠા જ્ઞાનથી

જે ઉચે ને ઉચે ચડતો હોય,
 કીર્તિ કે બહેતાતની પરવા વગર
 શાંતિથી પોતાનો જીવનધર્મ બજાવે,
 સનાતન સત્યના કલ્યાણ માર્ગ તરફ
 શુભ રીતે પ્રસ્થાન કરતો હોય,
 જીવનની નિકટમા જઈને
 આત્મશુદ્ધિના પેટમા જેમી
 અહનિશ પોતાને પ્રચડ અવાજે પ્રશ્ન કરે
 “હું કોણુ ? કયાથી આવ્યો ? કયા જવાનો ?
 કયા જવા આહો છે ? આજે ‘હું’ કયા છે ?
 હું મારા માર્ગ પર છું કે ભૂલ્યો છું ?
 જીવન એટલે શું ? જગતમા મારું કાર્ય શું ?
 મારા જીવનને શું છાજે ? હું કયા છું ?”
 આવા પ્રશ્ના પૂછી અંતરમા ઉઘી દિષ્ટિ ફેંકી
 ‘અદર’ના સ્વચ્છ નિર્મળ ને પવિત્ર
 વહેતા નીરમા આનંદમસ્ત’ થઈ
 ગેલ કરે તે આદર્શ સાધુ

✽

✽

✽

પ્રકિત, દશામાંથી પ્રાણ ફરી -

જે (Seeler) શોધકની દશા સ્વીકારે છે...

સ પૂર્ણ જ્ઞાનપૂર્વક હરેક ક્રિયાનું ચેટ-જોડેને
 સર્વે 'કાર્ય-કારણ' જાણપૂર્વક તપાસે છે
 સ્વાધ્યાય (Schoooling) નો ઠાગ પૂરો કરી
 ઉપદેશના માર્ગે વળે છે,
 પોતાના જીવનવૃક્ષમાં અમૃત સિંચ્યા 'વગર',
 જગતનો ઉદ્ધાર કરવા જવામાં,
 પોતાનો 'આત્મઘાત' થતો સમજે !
 તેથી પોતાના જીવનના ઝેરાને કાપી
 પછીજ બીજાને ઉત્તવલ પથે પ્રેરે
 જગતના કલ્યાણની ધૂન પહેલા,
 પોતાના કલ્યાણનો માર્ગ નહીં કરે
 ને ઝોલેલા અખંડોની સ્વાભાવિકતા
 પવિત્ર ને અમરતાનો અભ્યાસ કરી
 લોકસમૂહને 'કળાપૂર્વક'
 કલ્યાણમાર્ગે દોરી આવે છે તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

જેના આવાસ પ્રાય જીવ્યા સ્થળોમાં

પહોળી હવામાં, 'પહોળોમાં એકાતમાં હોય',
 પહોળોનાં અજુતાભયો સ્વતંત્ર વાવરાની

મીઠાશ ને તાજળી ધીધને
 જેનો આત્મા પહાડી બને,
 દિવ્યતાના દુકાળવાળા શહેરોને છેડી,
 ઝેરી વાતાવરણની દિવાલોને ફેદી ફર જાય
 અને એકાતમા, ગામડામા, જળસોમા
 પહાડો ને શુદ્ધઓ સેવવામા
 પોતાનું આત્મકલ્યાણ સમજે તે આદર્શ સાધુ !

* * *

મૌન સદ્દિમાથી શાંતિના ને સચમના
 બળવાન આદોષનો મેળવે તે આદર્શ સાધુ !

* * *

આદર્શ સાધુ બોલે ચોડુ,
 પણ બોલે ત્યારે એવું સરસ ને ભાવભર્યું
 કે સાક્ષાત્કારના લવનને ઝંકાર કરે !
 બેઘડી ઠરી જવાનું ત્યાં દિલ થાય
 બાણે મધુબિંદુઓ ટપકે છે, પીપ્પ લઈએ !
 લુભની બેઠક મીઠાશે
 લોહાના, સ્તલો, સજ્જા જોમળી જાય !
 શબ્દો એને મન જ બાળ છે -
 લવન તેનું દદિમા આવી કેન્દ્રસ્થ થાય,

કનક દેકનાર પર ફૂલો પાથરે છે :
 આજે દેનારને આથીશેઠ આપે છે,
 અને આ નાખી 'હરનકાશી'
 અપારનો જલ્લો ઉપકારી વળી
 'છલોછલો'નું ધ્યન કરાવે તે આદ્ય સાધુ ।

* * *

મીઠો ભાગ્યોજાની જીવી વરસારી દોષ,
 યામેર પ્રત્યક્ષાની આંખી આ તે મનો અવન
 દેખ વ,
 તેજોતેરપા દેકનારા 'ગોરુ'ના
 ટોળાં પૂરકતા દોષ,
 ઉતાવ અખંડ શાન્તિ,
 સંપૂર્ણ આત્મવિશ્વાસ ને સદનશીલતા
 અનંત વીર્ય ને મહારામની બેપરવાઈથી '
 સ્વાભાવિક સર્વે પર સ્વામિત્વ જમાવી રહે ।
 ઉલટું પોતાના ચારિત્ર ને અકિતવધી જ
 સકળ વિશ્વને આજી નાખી
 પોતાના રમેલા ખાસ 'જગીયા'માં
 તોળે કળાએ જે તપી રહે તે આદ્ય સાધુ ।

* * *

ચોદાની 'સખ્તાઈ' સજ્જતા યોગ્યે, ઠે
 જડતુ 'હરીયતપત્તુ' ફેલી
 ચેતનની સ્મૃતિ ધમ્યે, ઠે
 સમોના સ્પૃગ પાના સદાય ફેરવવા કરના
 જે અતરના મુદ્ધમ પડે, ઉકલે ત
 શાંધત અગમ, સાગુ મુખ ન સત્ય પ્રકાશ
 આતર ગુદામા જ ચોપે ઠે
 અને 'જય'ની ચોધવાતુ ચેતનતુ
 વાતાવરણ પી જવા જદુ તકરે ઠે
 તે અદ્ય સાધુ

અસાધારણ સામર્થ્યનો નો ધણી
 ચીત, ચોપ, સાદસ ને સેવા
 આ વારે વિશાએમા વિદાર આદરે ઠે,
 'હૃતનાર'નો ધમ શું ? તે જાણવા ચલ કરે
 તેજ ભણે, વિચારે ને મનન કરે,
 મન અને જુદિને, એકામર સાધી
 સ્પૃગ બનાવે ? પાછળ અનર્થ સદિ ચોપે
 આધ્યાત્મિક ભૂમિભાઓના પોતામુમા પેચી
 નીચેની નક્કર ભૂમિ ઠે ખાતરી મેળવે

એના શુદ્ધ રહસ્યો ઉઠેલે,
 ઉઠેલતા ઉઠેલતા 'વહેતા ઝરા'ની માફક
 નવનવા દિવ્ય પ્રદેશમા મુસાફરી આઢરે,
 વચમા ઠાઈ વિસામાની રેરી પાસે
 હાહાનું-પ્રભુતાનું છેલ્લુ થીખર માની ન અટકે
 આગળ ને આગળ પ્રયાણ કરે
 ને નિરતર 'વિહાર'-જેનું
 'વિહાર'જ પ્રિય કાર્ય રહે તે આદર્શ સાધુ !

*

*

*

ચૈાદ પ્રહારોને ટોલાવવાની શક્તિ
 પોતામા અવ્યક્તપણે રહેલી નીરખે,
 મનુષ્યત્વના વિધાનમા જ
 ધર્મનું વૃક્ષ વિકસતુ ભાળે
 મનુષ્યત્વ જેમ જેમ ખીલે
 તેમ તેમ ધર્મતત્ત્વનો ફેલાવો થાય,
 ધર્મોત્તમા બને એટલે
 બાહ્ય પ્રવૃત્તિ ક્રમશઃ ઓછી કરી
 આંતર પ્રવૃત્તિનો વધારે વિસ્તાર કરે,
 તે આદર્શ સાધુ !

*

*

*

સન્નિધિઓનું મુદર ને પવિત્ર મહિ
તે આદર્શ માધુ

*

*

*

સાધુ ધર્મના પાથ મહાવ્રતો —

બ્રાહ્મવ્રતો વિરમણ, મૃગાવાદ વિરમણ,

અદત્તાદાન વિરમણ, મયુજ વિરમણ

અને પરિગ્રહ વિરમણનું જે સક્રિય મન પાળે છે

*

જીવન ધરાવતા પ્રત્યેક જીવને

જીવવાનો અધિકાર એ સ્વીકારે છે,

Live & Let live જીવો ને જીવાડો

તેનો નિરતર પોકાર છે

દરેક જીવના મુખ ને શાંતિ માટે

પોને પણ મહા કરો ઉઠાવે છે,

નહિ સા કાળે મૃત્યુને પણ નોતરે, છે

કોઈ જીવ નાનો મોટો

એના હાથે હજાય, નહિ — હજાવાય નહિ,

હજાતાને જથ્થાવધુ એ તેનો ધર્મ !

*

*

*

સૂત્ય એના લવનની તેજસ્વી પ્રભા છે,
 મૃત્યુના છેદા સમય સુધી
 'સત્યામૃત' એજ તેનો લવનસ્વાસ છે
 અસત્યના પથે પડતા પહેલાં વિનાશ ઇરછે છે,
 સત્ય સત્ય ને સત્ય
 એ વિના મનુષ્યત્વ મેલુ થાય,
 અસત્યના ઓછાએ ય ઈલા રહેતા
 આત્માને આબડછેટ માની
 પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું એ તેનો બીજો ધર્મ

* * *

સૂત્ય ને અસત્ય વચ્ચે, compromise -
 તડોતડ કરવી આદર્શ સાધુને પાસવે નહિ

* * *

ઠીપા વિનાના કાનને-વસ્તુને
 'પોતાનું' કહી ઉપાદ્રિ લેવું—
 એ તેની કલ્પનામાય નથી,
 આપે તો હવે, નહિતર ભૂખ્યા રહે
 ત્યાગીને 'વેવા'નું, યં શું મમત્ત્વ હોય?
 'હેવું, હેવું'—પોતાના સુગંધી 'લવનની'

ખુશબો સોને રેવી,
 એવી મનોદયાવાળાને
 ઠઠી સ્વપ્નેય પરાયું પડાવે છેવા
 કે સૂપકોથી ઉપાડી દેવાની વૃત્તિ ન હોય.
 તે આદર્શ સાધુનો ત્રીજો ધર્મ

જેનો Noble Soul પ્રખર આત્મા
 સ્વભાવથી જ અદ્વચય મા રમી રહે,
 મન વચન કાયાથી તેની ખૂબીઓ
 સમજે ને લવનને રજે છે,
 ઇદ્રિયોને સચમતા ચ દરવા નીચે વશ રાખે છે,
 પદમટીઓ પછુ જેના અદ્વચયથી
 આરિત્રતા ચમકતા તેજથી
 ઝખાઈને પાછી ફરે છે,
 મોહસુદરીનુ ફાટફાટ થતું ઉછાળે ચઢેલું લેખન
 પછુ જેના વીર્યને નમાવી શકવા અસમર્થ છે
 એવો પુરૂષ સાધુધર્મના મૂળથીજ
 મૈથુનથી વિરામ લઈ રહે
 તે આદર્શ સાધુનો ચોથો ધર્મ

નિ રપૃહતાની નમુનેદાર મૂર્તિને

કેઈ વસ્તુ પર રપૃહા ન હોય,
ત્યા વસ્તુનો સંગ્રહ કે પરિચ્છેદનો ભાર
એનો હલતો આત્મા સહી શકે નહિ,
અપરિચ્છેદ યત

જેના આત્માની અમીરાતનું દર્શન છે :
એ આદર્શ સાધુનો પાયમો ધર્મ.

* * *

આ પાથે યતો તેના

પુણ્યશાળી આત્માની પાખડીઓ સમા છે

* * *

આત્મા ને પરમાત્માની એકતા,
એ તેના ભાવ સામાયિકનું ધ્યેય (Goal)
ચયેલી બૂલો પુન નહિ થવા પામે
એ તેના પ્રતિક્રમણનો પ્રત્યુત્તર
મળેલા સંજ્ઞાનમા સૌના હિસ્સા, માની
સરખે ભાગે જ્ઞાનની પરબો બાધે,
ને સૌને વહેચી આપે તે આદર્શ સાધુ.

* * *

નિબચતાની નીકર પ્રતિમા

તે આદર્શ સાધુ

*

*

~

સુમતા ને નીકરતા જેને નવકારમત્ર છે

રાગદ્વેષ^૧ ત્યાગી, સિદ્ધશીલાનો સિદ્ધ^૨

જ્ઞાન^૩, દર્શન^૪, ચારિત્ર^૫ તપ^૬ ને

૧ અરિહત

૨ સિદ્ધ

૩ આચાર્યના આચારો—

જ્ઞાનાચાર—જ્ઞાન જણે જણાવે જમે જખાવે,
જ્ઞાનજી રે કરે કરાવે જણનાંને સજાય કરે

૪ ઘરાનાચાર—શુદ્ધ સમ્યક્ત્વને પોતે પામે જીજ્ઞાસે
પણાવે અને સમ્યક્ત્વથી પ નારને જાતી મમ
જાતી રિથર કરે

૫ ચારિત્રાચાર—પોતે શુદ્ધ ચારિત્ર પામે જીજ્ઞાસે
પણાવે અને પાળનારને અનુમોદે

૬ તપાચાર—૭ જાણ ને ૭ અબ્બનર એમ જાર
પ્રકારનો તપ પોતે કરે, કરાવે ને કરનાને
અનુમોદન આપે

વીર્યાચારનુ^૭ પાલન,
 પચ્ચેદ્રિયના^૮ વિષયનો ત્યાગ,
 નવ^૯ પ્રકારની બ્રહ્મચર્યની શુષિનુ ધારણ,
 ચાર^{૧૦} પ્રકારના કષાયોને તિલાન્ગલિ,
 પાચ^{૧૧} મહાવ્રતોનુ નિરતર રક્ષણ
 પાચ^{૧૨} સમિતિ ને ત્રણ^{૧૩} શુષિનુ પાલન

૭ વીર્યાચાર--ધર્માનુગત (ધર્મ ક્રિયા) કરવામાં
 ઠની શક્તિ એપણે નહિ તથા તમામ આચાર
 પાળવામાં વીર્ય શક્તિ સંપૂર્ણ રીતે ફેરવે તે.

૮ પચ્ચેદ્રિય--શ્રુત્ત કાન, નાક, આંખ ને ચામડીના
 મનગમતા ઉપર રાગ ને અણગમતા પર દેવ ભાવ.

૯ નવવાડો--શીશન ધર્મથી મ્હેજ પછ ખડિત
 ન થવા માટે બ્રહ્મચારીના ક્ષેત્ર આગળ માધેવી
 નવ વાડો વિશેષ વિખત સાર સૂત્રો જેવા

૧૦ કષાયો--ક્રોધ માન માયા ને લોભ

૧૧ પાચ મહાવ્રતો--દેહ દરિ, જુઠ મોલતુ ચોરી
 મગી મૈયુન સેવવ ને, પગિમદનો સમદ આ
 બધાથી વિરામ લેવો ને

૧૨ પાચ સમિતિ--ધર્મા મમિતિ ભાગ મમિતિ
 એપણા સમિતિ આત્મ નિલોપણા મમિતિ
 તથા પ્રાર્થનાપનિમ સમિતિનુ પાલન

૧૩ ત્રણ શુષિ--મન શુષિ વચન શુષિ ને માત્ર
 શુષિ વિસ્તારથી તે સમજવા સૂત્રો વાચવા

આ છત્રીય ગુણોનુ અનુભોદન રમરણ
 સિદ્ધાંત લક્ષ્મીને લણાવવા,^{૧૪}
 તથા સાધુ ધર્મના શુદ્ધ આચારો^{૧૫} પાળવા
 આ મૂળ પાચે તેના
 નવકારમંત્રના મહાન્ પવિત્ર પદો છે

* * *

ઐ પાચે વસ્તુનો દુઃક સાર

નમો અરિદ્ધતાય

નમો સિદ્ધાય

નમો આયરિયાય

નમો ઉવગ્ધાયાય

નમો લોણ સંઘ સાહુણ ॥

નિત્ય રમરણમા રાખી,

ઐ શબ્દોના અંતરમા રહેલી

પ્રખર શક્તિઓ તપાસી લઈ,

તપેલી દુનિયાને ચાત કરનારા

ને મૃત શા આત્માને સજીવની આપનારા

૧૪ ઉપાધ્યાય ધમ

૧૫ આધુ ધર્મ ને તેના સત્તાવીસ ગુણો

આ પાથે પહોના સતત સ્મરણથી જ-
 પહોને જીવનમાં ઉતારવાથી-એ
 સર્વે પાપ-દુષ્પનો વિનાશ જીએ છે
 વિખવાદ કે વિષાદથી
 શાકયા પાકયા આત્માનો જીજ
 એક મગજ કહ્યાણુ મત્ર છે
 એ સમજે તે આદર્શ સાધુ !

* * *

અમુક શબ્દોમાં જ મુજ્જિ છે,
 ને આજ મત્રાક્ષરોમાં મોક્ષ છે,
 એવી 'સકુચિત' ભાવના છોડી
 માત્ર શબ્દોના 'ભાવ' પરથી તોલ કાઢે
 તે આદર્શ સાધુ !

* * *

અધ્યાત્મના મોઘા પદાર્થને

સ્પર્શ કરવાની હાયકાત
 શબ્દોમાં નથી, પણ 'ભાવ'માં છે,
 અક્ષરોમાં નથી, પણ અતરમાં છે
 "અમુક શબ્દ કે સપ્રદાયની છાપથી જ

મોક્ષના પરવાના મળી શકે છે—”
એ વાતનો જે ઈન્કાર બણે છે
તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

જેનું બહુતર-ખાદ્ય ને આતર બહુતર
છગરને ‘તાલ’ હેતું હોય,
દરેક ક્રિયા કે વિચારને
‘જયજ્ઞા ના ચરવળાથી શુદ્ધ કરી
યોગ્ય સ્વરૂપમા રજુ કરવાના મનોરથ હોય,
ને ‘અધ્યાત્મ’ના હૃદયને પામવા
ભારેમા ભારે મૂંઝ ભરવા તયાર હોય
તે આદર્શ સાધુ

~

*

*

જેની આધ્યાત્મિકછાયામાથી નીકળતો પ્રકાશ
સસારના સુતેલા આત્માને
મધુર ઠંઠથી જગાડે, એતાવે,
વ્યવહારના વિષયેનો ઉતારી
આત્માના અમીરસ પાય,

સંભારીએની શુષ્ક ભૂમિકામા
 રસના-મધુર જીવનના સિચન કરે,
 ને ચોપામ અસીમ
 શાંતિનુ સામ્રાજ્ય સ્થાપે તે આદશ સાધુ !

* * *

આદશ સાધુનું શુદ્ધ
 નતિક ચિદ્વાત માટે ચાલે છે,
 માનવતાને દેવત્વ આપવા,
 આકાશ પાતાળ એ વિષે છે
 પૃથ્વીપરથી ગગનમાર્ગે ઉડવા
 'એરોપ્લેન'મા તે વિહરે છે
 સ્વચ્છ વિચારોની પરપરા
 તેના 'એરોપ્લેન'ની બે પાખો છે
 સાદી સરળતા ને ઉન્નત ભાવના
 એના વિમાનના બે એણ છે,
 શ્રદ્ધા, રે અટલ શ્રદ્ધા તેના

આકાશ ઉડે ઉડવું

પાતાળ ઉડા ઉતરવું સમુદ્રના મથનમાથી મિતી
 લાવવા તે

એ જીવનની તેજસ્વી 'સર્થ' લાપટ' છે
 જ્ઞાનદંષ્ટિ તેના માર્ગમા
 લીલા સીમવોધી સ્વાગત કરી માર્ગ દર્શાવે છે,
 આત્માની શક્તિ તેના એ જીવનના
 ધગધગતા ઠેલસા રૂપે છે
 'વહેતીયાણુ જળ' એ અગ્નિની
 'સ્તીમ'—વરાળ રૂપે આગળ ધપે છે,
 'આનંદ' ને 'પ્રકાશ'
 તેના જીવનનું ખાણું ને પીણું છે
 અગાધ મૌન ને વિચારોના
 Vibrations મોજાઓ તેનો 'વાયરલેસ' છે
 પવિત્રતા ને શુદ્ધ હાત્ર સ્વભાવનું તેજ
 એના વિહારમાર્ગના પાટાઓ છે,
 'સ્વાર્પણ' તેની ઝતિનું 'રેશન' છે,
 'તૃપ્તિ'ની તરપણી તે તેની 'હૃ-ડબેગ' છે
 જીવત હોદ્દીનો ધબકાર એ
 તેના આત્મની સૌમ્ય સીસોટી છે
 'સયમ'ની સંપૂર્ણ તાબેદારી
 એ તેનો લાલ ધબકાર છે
 આશાવાદની અખડ પૂજા

એ 'આદર્શ' સાધુ'નો પ્રગતિસૂચક વાયરો છે,
મધુરતાઝ માત્ર જેનો 'ઉપાશ્રય' છે,
સમતા ને ત્યાગ તેની 'પોથીઓ' છે

આત્માના અનત સ રકારો
ને પ્રજ્વતાભરી પ્રેમની ભાષા,
આઠબર વગરના સ્પષ્ટ ચળ્ડો
ને મુગી વાણીના મુંગા ઝંકારો -
આ તેના પ્રિય સહચારીઓ છે

* * *

જેના ચરણે સર્વસ્વ સમર્પવાનું
આત્માને સ્વાભાવિક ઘેન ચઢે તે આદર્શ સાધુ ।

* * *

જે નિ સ્પૃહતા પર જનવૃંદો વદન માટે,
'સર્વવિરતિ-સર્વથા આત્મસોગ પર જ્યા
'વારી' જવાની ઉમિંઓ ભાગે,
તે આદર્શ સાધુ

* * *

માનવસ્વભાવનો જે ઉઠો અજ્યાસી,
મનુષ્યના 'અદરના રહસ્યને જોળખી દરે-
તે આદર્શ સાધુ

* * *

‘આદર્શ સાધુ’ના

સસર્ગથી છુવનમા તાજગી આવે,
એની ‘અસર’ની પ્રગળાનેા અનુભવ થાય,
અતરમા ‘શુભશક્તિ’ના મોલ્લ એ હ્રીગના લાગે,
હીતરમા પોઢેલી મહાશક્તિ લાગે,
વિશ્વહના વટોળે ચઢેલું મન શાત પડે,
અને નિખર્યતાના પાયાએ ધરખાય !

* * *

જેના શાત મોન આગળ

દુનિયાના ડુગરાએ પણ ટાલી શકે,
આમુની પવિત્ર ધારામા
શહેનશાહતોની શહેનશાતો લાય,
તણાઈને રૂલ વર્ધ લાય,
એ અશ્રુની અદર પણ
સમા ને પ્રેમ છે
સૌજન્ય ને મોહકતા છે
એના મોનમાય
પત્થરને લેડવાની શક્તિ છે,
પંતિાળને ફેાડવાની પ્રચડતા છે,
વજ્ર હેપામુને હલાવવાની પ્રખરતા છે

છતાય હેત ને દયાથી
 દુખી જનો પર
 માનસિક આદોલનો દ્વારા પણ
 મલમપટ્ટા કરવાની કોમળતા છે
 જ્યાં અનુકંપા ને આર્દ્રતા છે
 તે આદર્શ સાધુ !

* * *

સામાન્ય જનસમૂહના
 શુભાનને ગાળી નાખે તેણે
 કાઈક તેનામા કંઈક સર્જ્યું છે, પણ
 તે કંઈ શકાય નહિ તે આદ્ય સાધુ

* * *

સનેલા શસ્ત્રને ઉતારી નાખે
 એવો જેના અતરના ઉડાણનો ગાઢ
 તે આદર્શ સાધુ !

* * *

તત્ત્વજ્ઞાનની ઝીણામા ઝીણી
 બારીકીઓ ચોધીને વિચારે, મનન કરે,
 ને જીવનમા પર્યાવરણની જે કુશળતા વહે,
 સદાય equal (Balanced) સમતોલ રહી

શાંતિ ને ધીરજપૂર્વક જ્ઞાનને પચાવે,
 વિચારોમાથી નિરંતર બળ ને ચેતના પીએ,
 ભાવનાઓમાથી રસિકતા ને સયમ મેળવે,
 અને સરજતામાથી ચારિત્ર ઘડી
 ચારિત્રની રોશની વડે
 જગતને અધારોમાથી પ્રકાશમા
 અદૃશ્ય કે દૃશ્ય રીતે દોરી જાય,
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

જેનો મૃદુ ને શીતળ

પુણ્યશાળી સ્પર્શ

આખા માણસના 'અદર'ને બદલી નાખે,
 પાપીઓના દિલના દોષ હરી
 શુદ્ધ ચારિત્રની સુવાસ બરે,
 પ્રેમના પડધાથી વાતાવરણમા
 પ્રેમની જ પ્રતિમાઓ ઉભી કરે,
 પ્રદેશે પ્રદેશને પ્રેમથી ભીંજવી દે,
 ભવનરસથી કુળદ્રુપ કરે,
 સુધાનું સિંચન કરી 'સુધાકુળો' પકાવે,
 અને જેમા પાદસ્પર્શી જ

કલેશના કરુણ સ્થાનો પણ
સુખશાંતિના મનોહર ધામો બને—
તે આદર્શ સાધુ

* * *

પ્રવૃત્તિમાંથી નિવૃત્તિ મેળવી
એકાત્મ આત્માને ખીલવે છે,
ભાવ સામાયિકમાં બરાબર 'સ્થિર' રહી
પોતાનું મોહકલવન વધારે મોહકર્તુ બનાવે છે.
પોતાની નિવૃત્તિને 'પ્રમાદ'માં વેચી ન નાખતા
એ 'પુરસદ' ને જીતી જાય છે,
પુરસદનો સદુપયોગ કરીને
તેમાંથી સુદર બાળક-તેજસ્વી 'તત્ત્વ'ને
જન્મ આપે છે
પુરસદ દ્વારા
સ્વ-સ્વરૂપમાં ધ્યાનમગ્ન બને છે,
વ્યવહાર માત્રના 'પાખંડો' પર
વિજય મેળવવાની 'કળા' વરે છે,
ને એ કળાદ્વારા
'નિશ્ચયનય' ને જાણવાની
જેનામાં 'મસ્તી' જાગી છે તે આદર્શ સાધુ.

સંત્યનો જે પરમ પૂજારી

ઘરવીરોની અહિંસાનો ઉપાસક,
 પ્રદાચારીઓનો બહાદુર સરદાર,
 નિષ્પરિશ્વૃંતાનો હવત આદર્શ !
 બાળકના જેવી સુંદર સરળતા ધારે
 ને નિર્દોષ પ્રેમનો બાણે દૂવારો,
 દામાનુ વિશાળ સરોવર
 ને આદ્યોનો આદ્ય
 જેની પ્રત્યેક ક્રિયામાથી
 નિખાલસતા ને નિર્દોષતા
 તરી આવે છે તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

‘આદર્શ સાધુ’એ

હવતની ‘શ્રેષ્ઠ’ મેળવી હોય,
 તેનો ‘ત્યાગ’ ઉન્નત પગથીયા પર ચડે,
 ચડતા ને હોડતા રસ્તો ભૂલે તો ‘શ્રેષ્ઠ’ હાથે,
 ને ‘જ્ઞાનપૂર્વક’ પાછો ફરી-

મિત્તભામિ દુઃકકક ‘માગી

પુનઃ સાચા માર્ગે પ્રયાણ કરે તે આદર્શ સાધુ !

*

*

*

‘ આદર્શ સાધુ ’ની આખો
 ‘ શુભદર્શી ’ હોવાનો દાવો કરે છે
 પોતાના અવનકર્તવ્ય સિવાય
 બીજાના પાપો, દોષો જોવાની
 જે બહુ ઓછી જ દરકાર ગણે છે
 એ પવિત્ર મૂર્તિ તે આદર્શ સાધુ

* * *

વૃત્તિઓ માત્ર પર જોશે

અત મેળવવાનો ‘ નિશ્ચય ’ કયો છે,
 છતાં જે ‘ વાતલ સુરત ’ જેવો ન બનતા
 ‘ હસતા સિદ્ધ ’ જેવો બની રહ્યો છે
 ભક્તિયોગનું વન વિધી
 ઠન યોગના બગીચાની મુગધીઓ
 સુંઘતો સુંઘતો જે
 ‘ જ્ઞાનયોગ ’ ના મેરુ પર ‘ ખુની આખે ’
 છલગો ભરી રહ્યાં છે—
 ભરવાના મનોરથો રથે છે,
 તે આદર્શ સાધુ

* * *

જેની અહિં સાબરી હાથિ

જગલમાય મગજ કરે,

ઝેરના અમૃત ખનાવે,

‘ દુશ્મન ના દોસ્ત ધડી આપે,

ને વિષ ઝરતા કૃષ્ણધર શિરે

પ્રેમનો પાવક પ્રગટાવે

તે આદર્શ સાધુ

*

*

‘ ત્યાગદેવ ’ નું જ જે મંદિર,

ને દેવ ને પૂજારી બન્ને પોતે જ હોય,

પ્રકૃતિ, વેશ, ભાવના ને ભવન

શબ્દો ને સર્વ પરમાણુઓમાથી ત્યાગ ઝરે,

એ ત્યાગ ‘ અદર ’ની ખદખદાટી

યા આત્મ જાગૃતિનું સ્વાભાવિક પરિણામ હોય,

છતા ‘ હું ત્યાગી છું ’ એ

વિચાર માત્રથી જે ફર હોય !

દેવગ મહેતા પરથી જ

ત્યાગનો અનુપમ ઇતિહાસ વચ્ચાય,

ને એ ઇતિહાસના અક્ષરો

સિદ્ધિઓ વરવા સાડે
 કટકોની પથારીમાંથી પણ
 સ્વર્ગનાં સુખો કુશળતાથી વીણી શકે,
 ત્રાસ પોકરાવે તેવી વિષમ સ્થિતિમાય
 જે પોતાનું સમ્યિદાનદ સ્વરૂપ
 અલ્પિશુદ્ધ બળથી શકે છે તે આદ્ય સાધુ !

+

*

*

નિચે ઉડવા પહેલા

‘ઉડાણુ’માં ઉતરે,
 ભકતો પાસેથી પૂજા કરાવવા કરતા
 ‘પ્રહાર’માં જ પોતાની પ્રગતિ નિરખે !
 મમત્વના રાક્ષસને મારી
 પુરુષાર્થના વેગને ઉતાવળો બનાવે,
 સમકિતના માર્ગે વળતા
 અનેક વજ્રબંધી બખ્તરા
 સળંગે રહ્યો છે,
 તે

૨

પોતા

જે અમીરદિલી આગળ

હૃદય વદના ઝંકારે,

જળલહરીઓ માફક સોને

હૃષ્ણના નૃત્ય કરાવે !

દયાપાત્ર નહિ પણ ઈર્ષાને પાત્ર બને છે

ઈર્ષા કરનારને જે મીઠાશથી જ મારે છે,

આ 'માર' માય મધુરતા છે

ને આહનારમા પ્રભુતા છે

તે આદર્શ સાધુ

/

*

~

પોતાની અદરની અજ્ઞાનતાનું જ્ઞાન છે,

ને સત્ય તત્ત્વની ઝીણી પારખ છે,

પ્રતિપળે જે 'નવો' ઘડાતો જાય છે, ને

મહત્તાના વિચારોમા ચકચૂર રહે છે,

તે આદર્શ સાધુ

~

*

આશાનો અખૂટ ખજાનો છતાં

અતૃપ્તિના દેત્રને જે ઠારી શકે

મિદ્ધિઓ વરવા સારૂ
 ઠટકોની પથારીમાંથી પણ
 સ્વગના સુખે કુશળતાથી વીણી શકે,
 ત્રાસ પોકરાવે તેવી વિષમ સ્થિતિમાય
 જે પોતાનું 'સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ'
 અલ્પિશુદ્ધ બાળવી શકે છે તે આદ્ય સાધુ !

*

*

*

ઉચે ઉઠવા પહેલા

'હિરાણ્ય'માં ઉતરે,
 ભકતો પાસેથી પૂજા કરાવવા કળતા
 'પ્રહાર'માં જ પોતાની પ્રગતિ નિરખે !
 મમત્વના રાક્ષસને મારી
 પુરુષાર્થના વેગને ઉતાવળે બનાવે,
 સમકિતના માર્ગે વળતા
 અનેક પ્રકારના વન્ધનથી બાપ્તરો
 સળને જે દોડી રહ્યો છે,
 તે આદ્ય સાધુ

*

*

*

પોતાની પ્રકૃતિના પાયામાજ
 વચનશુભિની પૂરણી કરીને

લવનનું મનોહર બીલડીંગ રચ્યું છે
તે આદર્શ સાધુ

✽

✽

✽

‘આદર્શ સાધુ’ની માનવતામાથી

તેજેમય ચપળતા ઝરી રહે છે,
સ્વતંત્રતા ને સ્વાભાવિકતાનું દર્શન લાંબે છે,
કુદરતના સામાન્યમા કુદરતી રીતે રહીને
મનની માફક ખડખડાટ હસી શકે છે,
આનંદના ધડેલાથી ‘લવન ખેલો’
નિર્દોષ ભાવે ખેલે છે,
હપની ખુમારીમા નાચી રહેલા તેના ચક્રુઓ
સરળતા ને મીઠાશની ઠંઠક આપે છે,
આત્માની ઉન્નત સ્થિતિએ પહોંચતા ને
હરેક ચીજ, ભાવ, ભાવના ને કલ્પનામાથી
‘નિલેપ’પણે રસ લૂટી શકે છે તે આદર્શ સાધુ
સાધનાના પથે હોડતા ને

પોતાના સ્થાનક’ પરથી ડાલતો નથી,
કે પોતાના દિવ્ય-ઉદ્યાનની મળઓ
લોકોના ત્રાજવે વેચતો નથી

પોતાના ઉજ્જવળ જ્ઞાનનો,
 લોક Masses અને લોકમતના સ્મરણમા
 જાણુ કરી નીચે ગળડતું જોવા સાખતો નથી
 લોકો તરફની પ્રશ્નસામા પડ્યા રહી
 'સત્યજ્ઞાન' ને કદી છૂપાવતો નથી
 એ તો જીવનની પ્રત્યેક પળે,
 પોતા અને પોતાનો 'અદર'ના અવાજ પ્રત્યે
 સંપૂર્ણ વફાદારી બતાવવાતું ન ચૂકે,
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

પોતાના જીવન કૃત્યોની 'પ્રમાણિક' નોંધ રાખી
 આદર્શ ને અઆદર્શ તત્વોનો 'વિવેક' સમજે,
 બૂલોને 'બૂલો' તરીકે 'સ્વીકારવાની સમ્મતિ' ધરાવે,
 ને અહંનિશ સાધનાનો જીવનમત્ર જપતા
 'પરાઈ' સહાય ને લૌકિક મોજમજાને
 'તિલાંજલિ' દેવા તૈયાર રહે તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

જેની આધ્યાત્મિક બસરીથી આકર્ષાઈ
 ગમે તે ધર્મના-કહેવાતા 'નાસ્તિકો' પણ

પ્રેમભીની આપે દર્શન ગીતવા આવે,
 પુણ્ય ને પાપની બેઠીએ ખખડ વવાને બદલે
 જે સદા છાવતાનો ધર્મ ગુ-તે સમજાવે
 અને તેમાજ પોતાના જય 'કુલ' છવનડ
 સાધક માને !

કોઈનીય પાને પોતાના
 પવિત્રતા ને સાધુત ના વ્યૂત્તરો દૂકવા કરતા
 પોતાના 'ઉત્તર મળ' માગમા
 આનંદની પૂઠીઓ વડે પ્રમાણિક છવનછવે,
 છવીને આપિઆપ સુગધી તેમાથી ફેલાય,
 એવા ખજેખરા જે દૃઢ્ય માગી 'સાધુ'
 બન્યા છે

તે આદર્શ સાધુ !

* * *

કૃષ્ણભૂખ્યા આત્માને જેના છવનતીરે બેઠી
 મીજબાનો ઉડાવવાનો અવસર મળે,
 દૃઢિમતાની ભૂતાવળમા ભૂલેલા
 સસારના સતાપે ફાઝેલા ને બળેલાઓને
 જે 'લીલેતરી' પાસે આવી

‘ હાથ ’ દહીને વિરામ કરવાનું મન થઈ આવે !
 જો જગમતીર્યના દર્શને જવાની
 શ્વાભાવિત મનમાં ઉત્કટ ઈચ્છા જાગે,
 માનવ હૃદયના ઉચ્ચા મનોરથો
 આદર્યો ને મહત્વાનાક્ષ્યો જ્યાં પોસાય
 અને ગમે તેવા ગર્વિષ્ઠ
 ‘ ઇદ્રભૂતિઓ ’ના શુભાની દિલમાથી પણ
 સ્વયંભૂ શ્રદ્ધાના ભક્તિના ને
 પ્રેરણાના કુવારા કૂટે તે આદર્ય સાધુ

* * *

દુનિયાના દુ ખી દર્દીઓનો
 ઔનરરી માનસિક ડોક્ટર તે આદર્શ સાધુ !

* * *

અણખૂંઝયા મનના તારો
 જેને જેતા સૌ શમી જાય
 આત્માના અણખી યા સરકારો
 ‘ આદર્ય સાધુ ’ ને સેવતા ખીલી ઉઠે,
 નીરસ હૈયાઓમાં કૂવડાની ફોરમ પૂરે,
 ઉકળતી દુનિયાના શિર પર

મુવસિત જીવનની શીતળતા વરસાવે
 પોતાની રવતત્ર 'નાશિકા' તેપાર ઠરી
 નહનવનતા વાયુમાથી મુગધીએ હું?
 ને દેશમાત્ર આરેય કે લાગળીથી ન ડોરાતા
 ઠટે કલેને, ચીરશ્ચિત ઉદાર ભાવનાથી
 દરેક પ્રશ્નને શાંતિથી વિચારે તે અર્થ સાધુ

* * *

‘સ્વચક્તિ’ ની સાધન પાછળ
 મક્કમ પગલે ચાલનારે તે અર્થ સાધુ !

* * *

‘આદ્ય સાધુ’ ની તપશ્રયા
 તેની વિખરાયલી શક્તિને એકત્ર કરે,
 શક્તિને પુનઃ એકઠો કરે,
 સમગ્ર જીવનનું એકજ લક્ષ્ય
 પ્રધાનપણે તેમા વિલસતું હોય
 આત્માના સંસ્કારથી તેના તેજ તપતા હોય
 પ્રકૃતિના સર્વ હૃદયીઆરો -
 મન, શરીર, બ્રાણ ને બુદ્ધિ
 બધાય આત્માના સિદ્ધાંતને સ્વીકારે,

અને ચોક્કસપણે સમજે કે
‘ તપ થી મનની સમૃદ્ધિ ન વધે તો
“ તપ એ ખાલી ઢોગ છે ! ”

જેની તપશ્ચર્યા વિવિધ કર્મના બળને ક્ષીણ કરે,
મૂળ પ્રકૃતિની તિખાશ કાપે,
સ્વભાવને રેશમ જેવો મુંવાળો ને
પુષ્પ સમો મુગધી બનાવે
આત્માને જ્ઞાનહારી નરમાશ અર્થે,
અને કૃષ્ણી માખણ જેવી બનેલી લલમાથી
જેની તપશ્ચર્યા મધુર વચન કઢાવે !
તે આદર્શ સાધુ

‘ આદર્શ સાધુ ’ ના ધર્મનો અર્થ
‘ ગુણસ્થાન કમારોહણ ’ કરી-શકાય,
આત્માનો ઉર્ધ્વગતિ જેમાથી નેર્ધ શકાય
હૃદયના ગુણોનો વિકાસ જેનું ઔર નૂર વ
ચિંતના વ્યાપારો સમતોલવૃત્તિ બળથી
અને સમ્યક્ જ્ઞાન, દર્શન ને ચારિત્રનું

નિરતર રમણુ શખી તેમાથી

‘દિવ્ય હવનનો આવિષ્કાર કરે તે આદર્ય સાધુ

સુસારથી વિરખિ તણ

દ્રવ્ય અને ભાવથી સપૂજ તણાકે દણ,

સસારના વિકારોથી ય પર મણ

અખડ ઠમ્મપો ઠી માફક લે

‘નવા અવતાર’-નવા હવનનુ ધરતર’ કરે,
આત્માની ચોધમા

કર્મ કમ ને કમની જ એ

નિવૃત્તિમાગમાથી દેવો કર્મની પ્રવૃત્તિ સાખી

દિવ્યતા-સ્વતંત્રતાને વરવા મધે તે આદર્ય સાધુ

દોડતા પહેલા ‘ચિયરતા’નું સંકલન’ સર કરે,

પળેપળે પોતાના ‘લાઇકો લોજકલ
પ્રાસસ’—

‘માનસિક ઉદ્વેગન’ જોવાની ચિયરતામા ખર્ચે,

અને જ્ઞાનમાગના તેણલા પથ પર

હજીનો શાત ને નિરાકળરી આશ્રમ રધાપે,
તે આદર્ય સાધુ

સૈસારની બધી 'અસરો'થી પર રહી
 બધી અસરોનેજ 'પોતા'માંથી જન્મ આપે
 એની વ્યાપક નાન દૃષ્ટિમાંથી ફૂટતા
 કિરણો અનેક કન્યાણુ બાગો ખીલવે,
 'દોષ્ટી' કે દુરમનાવટના ઠીચડમાંથી હાથ ધોઈ
 સમજાવગરી નજરથી વિશ્વના
 સર્વે મનુષ્યો ને તિર્યચો સાથે
 એક સરખો-સમાન 'વ્યવહાર' રાખી જાણે !
 સારાનરસામાંથી પૃથક્કરણ બુદ્ધિને વિકસાવી
 જે પ્રગતિમાર્ગનો પ્રારંભ કરે,
 બાહ્ય દ્રશ્યમાંથી પોતાને ઉપાડી
 'અદર'માં જબડી મારવાની કજાપર પ્રભુત્વ પામે !
 અને અતર સમુદ્રમાંથી જે
 રત્નો વીળી લેવાની કામજી રાખે તે આદર્શ માધુ

*

*

*

'અંતર'ના સુતેલા 'તત્ત્વ' ને ઢંઢોળી જગાડે,
 જગાડવા ઢોડવી મિયાતુ બારીક અવલોકન કરે,
 જગાડનાર ને જાગનાર બન્નેનું
 'એકત્ત્વ' સમજી પ્રેરણા કર્યા કરે,

ચેતેજ ચેતાનો દુકમ કરનાર ને
 ચેતે જ ચેતાનો દુકમ ઉઠાવનાર બનાવી શકે,
 ચેતેજ ચેતાનો ચોટીદાર બની
 ચેતાના વિચારો ને વર્તન પર
 સંપૂર્ણ કાબૂ મેળવે !
 ને જે ચેતે જ ચેતાનો 'બાહ્ય જ' ને
 'સ્વત' સમજી આત્મપદેએ યાતિથી
 ચક્રવર્તિપર્ણ ભોગવે તે આર્થ સાધુ

અપ્રમત્ત બનીને દશે દિશામાંથી જે અભય
 બન્યો છે,

વાણવા કરતા વધાર 'વિચારવા'માં મુગ્ધ બાળે છે
 શીખામણ આપવા કરતા

સરકારો 'જગાડવા'માં સિદ્ધિઓ નિરમે,
 ભોલવા કરતા 'મોન'માંજ શક્તિના

શમો ભરેલા જુએ,

ને ખૂબ ખાવા કરતા

'પચાવવા'માંજ સાધો પુરવાઈ' માને
 તે આર્થ સાધુ

જેના 'ધર્મલાભ'માં નિ સ્પૃહતાનો સામર ગારે,

માનવતાના મોજાઓ

એની સાધુતાને સોનેરી રંગથી એલે,

સમતાની લહરીઓ જેના

મુખચન્દ્ર પર ફરી વળી

હવનની ઉડાશ ને લબ્યતાનો આલો

ખ્યાલ આપે,

ને મુક્તિના પિપાસુઓનું જે મજાનુત

'તરણ તારણ' સફરી જહાજ છે

એવી જોતાજ સ્વાભાવિક ખાતરી થાય

તે આદર્શ સાધુ

આત્મ સ્વમાનની ગૌરવમૃતિ દુનિયાના

કીર્તિ કે અપમાનના કુકાને દુનિયા પર ફેંકી દે,

પદવીઓ જેને ભારરૂપ લાગે,

વિશેષણો તેને અતુલ્ય ઉપલગો સમા ભાસે,

નકામી ધામધૂમો જેને આત્મશક્તિમા-

આત્મ પ્રતિભામાં ધંદલા બાકીઓ પર

લગાવાના યોગડા જેવી દેખાય,

એ બધાથી દૂર/વહી જાય તે

માનમા કૂલે નદિ, કે અપમાનમા કરમાય નદિ,
એવું 'આનંદપન'—શુભ વીતાવે
તે આદ્ય સાધુ !

* * *

સ્વંસારના મોહ-અજ્ઞાન અધિકારો કહેથી
પોતાના મીઠા ઠંડા જ્ઞાનવારિ વરસાવે,
કરિયા જેવા દિલાવર દિલમાથી
જ્ઞાનની સુવાસ પાથરી
આપણા મનોમંદિરને પવિત્ર કરે છે
આખી દુનિયા મહે ઠી ઉઠે તેની અરસ સુગંધબરે,
શુદ્ધ હૃદયમા ચેતન છલકાવે,
રસથી તરબોળ કરી નિર્બંધોને પણ
પ્રાણના પ્રસાદ આપે !
ને વિશ્વ વ્યાપી હેતના દિલોળે ને
સારીય દુનિયાને દિલોળે છે તે આદ્ય સાધુ !

* * *

અનુભવની જોરણ પર ઘડાયેલો
જો મહાન યોધા છે,
દુનિયાની કપરી ઠાઠરો ખાવા છતાં

એ ઠાકરોના 'સ્મૃતિ-ઝેરો' દૂર કયો છે,
 આખોની મીંટ પર જે માણસને માપી દ્યે છે,
 બહારના ડેખાવપરથી માપવાની બૂલ ન કરતા,
 મુખ પર બડ કરીને તરી આવતા—
 અતરના સદ્વિચારો, પવિત્ર ભાવના
 ને વિશુદ્ધ રંગ સ્વર્થી પાત્રતા પારખે છે !
 જ્ઞાન અને અજ્ઞાનના સ્પષ્ટ ભેદો સમજે,
 કર્મ ને તેના ફળનું જાણી 'જ્ઞાન' રાખે,
 ચીતરાગના માર્ગની નાનીમોટી
 માહિતીઓ મેળવવા મધે,
 અને પોતાની હાજરીથી ચયેલા શુભ કાર્યોમાં
 પોતાને નિમિત્ત માત્ર માને '
 વૃત્તિ માત્રને ક્ષણિક તરંગ માની
 વૃત્તિઓ તરફ હાસ્ય ફેંકે,
 અને મિથ્યાભિમાની કાગી વાહણીઓને
 પોતાના જીવનપ્રદેશે આવતી અટકાવવા
 જે સતત ચોકી કરી જાયે તે આદર્શ સાધુ !

*

*

*

આદ્ય સાધુ,

જીવનની દરેક પળમાંથી આદ્ય શોધે,

હરેક રિવતિમાંથી પવિત્રતા તારવે,
 હરનિય માનસિક વ્યાયામ કરી
 તેમાંથી ધમનો અખઠ પ્રવાહ વહાવે,
 ને જેના 'પાતરા'માં 'મનુષ્યત્વ'ના ખીલવટની
 અનેક ગુપ્ત ચાવીઓ પડી હોય
 તે આદર્શ સાધુ!

* * *

જેને પોતાનું વીચ (શક્તિ)

નિષ્કૂળ ને નિઃપ્રયોજિત દુર્લભ યુધ્ધા પાછા
 ખરચવું પાતવે નહિ,

'અહર ના દુર્લભેત્ર પર વિજય મેળવવા

જે બાહોશ સેનિકને ઝૂઝતા થાક ચડે નહિ,

પોતાની 'સહાય' ને મારે

ઢાઈ બહારના તરવની આંશામાં ઠગાય નહિ,

પણ આદર્શ સાધુ'

અહરના દેવત્વ' પર અવલંબિત રહે છે

પોતાનેજ શક્તિનું 'નિવાસસ્થાન' માની

પોતાને અને દુનિયાને ગતિ-ગરમાવે આપે,

અને જે આત્મીય Noble Taste

'ઉચ્ચ શોખ' ને ખીલવતા

સંસારના અનેક 'ગુરૂ' દેખાવે' સામે
'લાજ' ઠાઠી-પીઠ ઇં છરીફરી થકે છે !
તે આદર્શ સાધુ

આત્માનુ વિજયક્ષેત્ર સદાય વિસ્તારતો
વિસ્તારતો જીવન નિવહિ
તે આદર્શ સાધુ

જે જીવનમાં નવું પાણી લાવે,
જીવનમાં પ્રત્યેક શ્વાસને પોતાની
અદ્ભૂત જીવનકળાથી સૌરભભર્યો બનાવે,
અદરની 'ગદમથલ'ને શાંતિનો સંદેશ આપે,
ને આપણા દોષભર્યા જીવનને શુદ્ધ કરનારી
નરમી જેની ઠી આખમાંથી સ્પુરતી જાણે,
તે આદર્શ સાધુ

લોખંડી ઇશ્વરશક્તિનો એ સમુદ્ર છે,
અકેક છાત્રક્રમે જે મહાન પરિવર્તનો સર્જી શકે છે
એ Will Powerથી ભરેલી

જેની ચમત્કારી આખોમાથી
ગરમ પ્રકૃતિઓ પર ઠંડાશના સરળ છ ટાય છે
'ઠરેલા' માણસોને ચતન્યના સૂરો સંજળાય છે
તે આદર્શ સાધુ

* * *

એકાત દષ્ટિ ઊડી,

અનેકાત દષ્ટિએ—“સ્વાદ્વાદની ચલીએ જે
દરેક વસ્તુના ગુણદોષ ધીરજપૂર્વક તપાસે છે,
વિવેકના ચરમાથી તે જરાબર નીરખે છે,
તે છાશમાથી નીકળેલા ‘માખણ’ને—
તપાસણીના અતે લીધેલા ગુણના મનન,
અને ‘નિદિધ્યાસન’માં પોતાની છ દગીને
અમોલો સમય ખરચી રહે તે આદર્શ સાધુ !

* * *

આદર્શ સાધુ, જ્ઞાનની ગભીર ગીતા છે

અકળ ઐશ્વર્ય ને પ્રેમની પરિસીમા છે
જનગૃતિની જ્વાલા જેવું એનું જીવન
ને ચેતનાની વરાળ જેવા પરમાણુઓ
જનપદે જનપદે કર્તવ્યબોધ આપે,

આદર્શ સાધુ

ધર્મસૂત્રોના નિતારની લેટ ધરે,
નિષ્કામ કર્મની લગની લાગે,
મહત્તાના સરકારી ઉપદેશની ધૂન જાગે,
ને જ્ઞાન અને ક્રિયાનો સમન્વય કરી
અદરની ચેતન-ચીનગારી વડે
'અનાથ' હંયાને હુંક દધ સંજીવન કરે
મૂર્છિત અતઃકરણને જગાવે,
તે આદર્શ સાધુ

જોની મીઠી આત્મીય બાતર,
જગતમા અદ્ભૂત સંગીતનો સ્રોત વહાવે,
બધ થઈ ગયેલા હૃદયના દારો 'ઉઘડાવે'
પોટેલ આત્માઓને જગાવે
ને 'નિર્બળતા' માથી સામર્થ્યવાન
આત્માનું ઝુંબર ઘડતર કરે
માનવ જન્મનો આશય ને કર્તવ્ય સમજી
સૂક્ષ્મ ભુવનોનું સંશોધન કરે
તે આદર્શ સાધુ

તાત્વજ્ઞાનની 'ખાખ' લવવા માટે જે
આત્માના મગ ને છુદિના વિજ્રમતાને
હટાવવાના 'જલાઓ' લઈ શકે છે,
તે આદર્શ સાધુ-

* * *
આદર્શ સાધુ

પોતાનું સ્ફટિક શુ દિવ્યજી લવન
'ધર્મજ્ઞતાઓ' માટે

સદાય આરીસા માફક ખુલ્લું રાખે !

પોતાના લવનની નિર્મળતા ને

વિચારોની વિશુદ્ધતા બેવાનો

સદુ ઠાપનો 'અધિકાર' મંજુર રાખે !

ને લવન લેણુ હોય તેવા સ્વરૂપમા

આડબર વગર રણુ કરવાની પ્રમાણિકતા
દર્શાવે !

* * *
ઠંદેશ, ઠકાલ, બહેમો ને ચકાની બેડોબો તોટ

આવેલા' સ્વાતંત્ર્યને 'નકારો' ભણે,

એ તો પોતાની 'અદરથી' જ

સ્વશાંતિથી જ સ્વાતંત્ર્યને 'શોધી'

પોતાનામાં 'પ્રગટાવે' છે 'મેળવે' છે
 સ્વાતંત્ર્યને પોતામાં ચમકાવીને
 અવતરુક્તિ ને સાધે છે
 'અહર'ની શુભાભીના કાટાઓ હર વરી
 સ્વાતંત્ર્યના શુભાળ છેડ કુછરે છે
 શુભાળને ઉઝેરતા ને
 શુભાળના કાટાઓ પ્રેમથી સહે છે,
 "કાટા વિનાનું શુભાત્ર ન હોય
 ને હુ ખજા વિનાનું સ્વાતંત્ર્ય ન હોય"
 એ જેની મજબુત માન્યતા છે
 કાટાથી કટાળશે તે શુભાળને મુઠ્ઠી ચકશે નહિ,
 હુ ખોથી ને ભાગશે ને મુજિને વરી ચકે નહિ
 આ મિદ્દાત પર
 ને શુભાળને ભેટવા દાટે છે
 અને હોજરીની સર્વે ચક્ષિથી
 સ્વાતંત્ર્યને 'પચાવી' લાવે છે
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

સાધ્ય મોક્ષ માટે, સાધન જેનું ધર્મ,
 સાધ્ય ધર્મ માટે સાધન એક નીતિ,

નીતિ એન્ને ઉન્નત વિચારોની ક્રિયા,
એવી ક્રિયા માટે જ નેનું હવતર
તે આદર્શ સાધુ !

‘આદર્શ સાધુ’ નો આત્મા પાખવાળો છે,
વિશ્વના છપા ભેદ ચોધવા તે
તર્કશાસ્ત્રને સાવ લમડુ માને છે
દુનિયાનું દ્રશ્ય કે અદ્રશ્ય તત્ત્વ ચોધવા
‘હૃદયશાસ્ત્ર’ને જ સમર્થ બાળે છે
બુદ્ધિના નીર નેના નિર્મળા છે,
તે નીરને હૃદયસન્નિતામા મીઠાવે છે,
અને જે પોતાનું ‘આદર્શ’ હવન’
વાસ્તવિક હવન ‘બહાર’ ન ચોધે
તે આદર્શ સાધુ

વ્યવહારીઓની ડાહી કમરી

(ઠગાળ ?) નીતિ

એ ‘આદર્શ માધુ’ ને મન ‘ઠગાળી’
માયા છે !

સુ યાસ-વૈરાગ્ય એ લેને મન

ભિન્ન ભિન્ન તરંગો સ ઠેલવાનો કાળકો છે,

કાજળની કેટલીમા પેસીને

સ્વેતસુખે પાછા ફરવાનું હવ ત 'કૌશલ' છે

અમિની લડાઈતી સદ્ગુમા જે

વાસનાની આદૃતિઓ આપે છે,

ને 'અલખ'ની શોધ માટે

પોતાના પ્રત્યેક આત્મ પુદ્ગળને અલખ

બનાવે છે તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

સુ-ન્યાસનો અચળેઃ ઓઢી

જે મનથી-અતરથી સન્યાસી બને

વેશ કે શિરમૂડનની ક્રિયાજ બસ નથી,

પણ અલખ હાથ કરવાને

જે આખા હવન પ્રવાહે-વિકારાળે અલખ

થઈ બધ

દુનિયાના વિખવાદથી પોતાને ઉપાડી,

પોતાના ચિત્તને આતરભિમુખ બનાવે !

ઠકની કે ભેળ જેના હવનથી જૂઠા નથી

ભાવનાએ ભાવનામા લેખના પડછાયા પડે,
 વૈરાગ્ય તેના ફેરે ફેરે બેસે,
 ને સૂર્યના પ્રતાપી ઓજસુ નેમ
 સન્યાસના અચળા અને આત્માને દીપાવે
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

‘આદર્શ સાધુના’ આવાગમનમાં

પ્રભુતાના ભણકારા વાગે,
 દૃઢ્યમા ભૂતકાળની પુનિત સ્મૃતિ,
 વર્તમાનની જ્વલત પ્રભા,
 ને ભવિષ્યની મોહક કલ્પના જાગે

*

*

*

સ્વમ્યસ્ત્વના ઉચા શિખરો પર જે ચઢી

રહ્યો છે,

અદરના દેવની અગમ્ય લીપિ ઉઠેલે છે,
 જ્ઞાનની પવિત્રતા સમજી, સકળેને વિધનારૂ
 ક્ષાત્રનૂર જેનામા ઝગઢી ઉઠ્યું છે
 શોક બઢોર વગરનો જીવનવ્યવહાર જાગે,
 લોહપતા વિનાના ખાનપાન હોય,

વિશુદ્ધ ને સાવ સાદા' લવનની ફેરમમા
 'આદર્શ' સાધુ'ના પ્રાણ ટાલતા હોય,
 ભૂતમાત્રમા પોતાનું 'દર્શન' જુએ
 ને શિષ્યમસ્તુ સર્વ જગત
 'સારાય જગતનું કલ્યાણ થાય'
 એવી અહોનિશ ભાવના ભાવે તે આદર્શ સાધુ.

*

~

*

~

આદર્શ સાધુ

~

આત્મપ્રશ્ન સાની ઇચ્છા માત્ર ન કરે,
 ક'પતામાય પરિણમે કચરો ને સધરે,
 આગળ પાછળની ગડમથલને ઠાન પણ ન દે,
 ને વિચારોમા ઉડી દહિનો - અમાવેશ કરે -
 એવા પુરૂષના લવનની યાત્રાએ જવાનું
 હોવાને ચ આકષણ થાય તે આદર્શ સાધુ.

*

~

*

~

આદર્શ સાધુ' હરેક બેનાવનું 'કારણ' શોધે
 ઘણીવાર Mistake ગુપ્તદેહા મધને
 દુનિયાના અધારા પર ગુપ્ત બત્તો ધરે,
 નવનવી ભૂમિકા પર પ્રયાણ આદરે

ને નવા નવા ચીલાઓ પાડે,
જગતનો સાર હૃદય પરથી હટાવી
ગમેતેવા સયોગોમા સોસરો ઉતરે !

*

*

*

‘એકને નમાવે તે મર્વને નમાવે’

‘આદર્શ’ સાધુ’નો એ જપ મંત્ર છે
એકજ ‘આત્માને’ જીતવાથી
સમમ સૃષ્ટિને એ હરાવે છે
તપશ્ચર્યા કરીનેજ કૃષ્ણની કમાણી કરે છે
ભવ્ય સ્વપ્નો સેવવા, ને સાક્ષાત્કાર કરવા
એ તેની મગજ પ્રવૃત્તિ છે
શાન્તિની ‘માયા’ એ માગતો નથી,
ઠે મૃત્યુસૂચક શાંતિને સંઘરતો નથી,
યુદ્ધ આત્મયુદ્ધ ને વિજય
અને તે વિજયના કૃષ્ણ રૂપે ચિરકાળની શાંતિ
આ શાંતિનો જે પરમ પૂજારી છે,
તે આદર્શ સાધુ !

*

*

*

પામરતા કે તુચ્છતાની સામે
‘આદર્શ સાધુ’નું જીવન લાક્ષણતીમયું છે

* * *

જેની ભાવના સૃષ્ટિ સોનાથી
મઢેલી હોય તેવી ઝગારા કરે,
હાથની કૌમળતાથી જ પત્યરોના પાણી કરે,
પોતાના માનસ નીચે જગતદહોની
અમૃતસમી અકસીર ડવાઓ ભરી હોય,
હૃદયના ધબકારા સામગ્રવા
જે કુશળ વેધ જેવું કામ કરી શકે
તે આદર્શ સાધુ

* * *

જેના આત્માનો ઉદ્ધાર
આપણા હૃદયને ગતીપત્રી કરી હસાવે,
પોતાના હૃદયના છૂપાયેલા
સગીન તારોના અવાજમા લય પામે,
પોતાના અનુભવ અને
જીવનના ચાલુ કાર્યો વચ્ચે ભેદ ન હોય,

ઉપદેશ ને છાંટી વચ્ચે તફાવત ન હોય,
 વિચારો જેવા વર્તન હોય,
 ને બહારના ઢશન તેવા
 અદરના ઉજળા 'દેવ' હોય તે આદર્શ સાધુ

શૌર્યના ખડગ ખેની શકે તેવા સિદ્ધાતો
 ને સિદ્ધાતનો પાછળ જીવન જેનું અર્પણ છે
 કર્તવ્યમાર્ગ પર પ્રચડ ઉઘ્વના ધારી
 જે કર્તવ્યની સફલતા વરે છે,
 તે આદર્શ સાધુ .

'આદર્શ સાધુ' શબ્દોનું પ્રમાણ
 ત્યાં સુધી જ સ્વીકારે
 કે જે જીવનને 'નવદીક્ષા' આપે !
 આત્મશાંતિના વેશમાં 'આત્મકલહ' ન ઉપજાવે,
 'દીક્ષા' શબ્દનું પેટાણ તપાસે
 હરેક શબ્દના ઉંડા મર્મ સમજવા મથે
 સિદ્ધાંતના ગુર્ભમાથી સર્વ તારની દ્યો
 ને શબ્દોના બાહ્ય રૂપ પરથી

તત્ત્વનો નિર્ણય કરી નાખવાની બાલિશતા
 'છીછરાવેડા' કે એ સય કર 'મિથ્યાત્વ'ને હાકે
 દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ને ભાવનો રંગ ઓળખે,
 અને હેશમાત્ર તામસિકતાના તાવડામા

તપાયા વગર

કલહ કુસંપના દાવાનજો પ્રગટાવ્યા વગર,
 ઉલટા પ્રગટેલાને 'ઓલવી'ને
 પોતાનો શાત-મુવાસિત જીવનધર્મ બબલે
 જીવનને માત્ર ગતિ-માત્ર ગતિ, આપે,
 દિવ્ય પ્રેરણા પ્રાપ્ત,
 અધારામાથી કાઢી પ્રકાશમા ખેંચે,
 એજ તેનો ધર્મ, ધર્મના સૂત્રો
 અને એજ જેની ધાર્મિક ક્રિયાઓ
 તે આદર્શ સાધુ !

*

*

*

જહ્યા ધર્મ-શુદ્ધ ધર્મની દેશના હોય,
 ત્યા-આદિ, મધ્ય કે અતમા કલેશ જ ન સલાવે,
 એવું સમજી જે પોતાને ને પરને દીક્ષા આપે
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

* -

પોતાની સ્વતંત્ર 'પસદગીઓ'

જે 'વિશુદ્ધતા 'ની-' હાથાડો આખ 'ની

ગેરટી આપે,

તે ફોર્મ બ્યક્તિને, સમાજને, વિશ્વને

કે અમુક સિદ્ધાંતને ન વેચી નાખતા

પોતાની સ્પૃતિથીજ શ્વે ને જાણે,

તે આદર્શ સાધુ

*

*

'આદર્શ જૈન'ના 'હિંગળાજના હડા'

નામના

એના પ્રવાસની અડધી મજલના સ્ટેશન પાસે

'આદર્શ સાધુ'ના માર્ગની તળેટી હોય,

અતરના દાદા-પ્રભુને ભેટવા જે

સ્થિર પગલે હાથાવગર ચડતો હોય,

૧. 'આદર્શ જૈન' નામનું એક પુસ્તક આજ
લેખકના હાથે આલેખાયું છે 'આદર્શ સાધુ ના
સાધુત્વનો પ્રવાસ પ્રારંભ એ આદર્શ જૈન ના
પ્રવાસમા અડધી મજલે આવેલા 'હિંગળાજના હડા'
નામના સ્ટેશનથી થા।

અને પરિણામે ?

પવિત્રતા ને નિર્દોષતાભરી પહાડી હવામાં
બગનમાંગે' ઊડી રહેલા તેના દિવ્ય આત્માના
પાદામ્બુજમાં દેવોના પણ શિર ઝૂકવાની
આ ઠાંહી-કેદપનાજ માત્ર
યથ શકે, તે આદર્શ સાધુ

જેની પિદ્ધતા તર્કવાદમાં બેટાળ બનતી નથી
લોકોને ખૂશ કરવા નર્તકની કેટીમાં ઉતરતી નથી
'સત્યાભાસ' કે 'ધર્માભાસ' મા
પોતાના ધર્મ સ્વરૂપને હણાવા દેતો નથી
જગત ને રૂઢી નચાવે તેમ નાચતો નથી
અને જે પોતાની ઉચ્ચ ભૂમિકા પર ડેખા રહી
પોતાના ભૂમિ સ્થાનનું ગૌરવ સમજી
પોતાના મધ્યભિદુષ્ટી લેશમાત્ર ન ચસકે,
વજની દિવાલ શા મજબૂત રહી
દુનિયાના વિકાસ-ધાને ધૂઠા બનાવે
તે આદર્શ સાધુ

જેનુ ચેતન કદી ઉઘનુ નથી
તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

દાવપેચથી કે બુદ્ધિવાદના મારાથી
ધર્મના ખોટા બકારાથી કે ઉપરઉપરના
ચળકાટથી

જનતામા ' પૂજ્ય ' બનવાના તોફાનોને બહવે
અદરના વૃક્ષને ઉઝેરવા તરફ
' આદર્શ સાધુ ' ની પસહગી ઉતરે,
જીવનની સુદ્ધકળામા પાવરધાઈ મેળવે,
ધીરજ ને વિવેક એવા કેળવાય
કે કોઈથી ચળાવી શકાય નહિ
અને જેના તપ, વિદ્યા ને ચારિત્રનો સરવાળો
નમ્રતાભરી જ્ઞાનદૃષ્ટિમા શમે તે આદર્શ સાધુ !

*

*

*

આત્મ સરુકારની સાદી શોભા જેની
પ્રત્યેક ક્રિયામા નજરે ચડે,
બુદ્ધિ પાર લેદીને આગળ જઈ શકે,

ધર્મનો ઉપદેશ સદા કરવાને બદલે
 જેનું જીવન જ ધર્મમય હોય—
 તેથી જીવન જ ધર્મની બાધા ભાલે,
 જીવન જ નીતિનો 'અખંડ' પ્રવાહ હોય,
 શબ્દોના ચોસલા ધર્મના પવિત્ર નામ નીચે
 સોધા બનાવી જગતમા
 'નાસ્તિકવાદ'નો પ્રચાર કરવાને બદલે
 જેનામા શબ્દોની પવિત્રતા ને
 ધર્મસૂત્રોના મૂલ્ય આકવાની
 સપૂર્ણ સફળુદ્ધિ ભરી હોય । તે આદ્ય સાધુ

*

*

જે સત પુરૂષના ચરિત્ર—અવલુધી

* 'શ્રાવક'નું મન બળવાન બને,
 જીવન આશાભર્યું ને તેજસ્વી થાય,
 સબળ ને પ્રભાવશાળી આદોલન આસપાસ
 ફરી વળે,
 માનવધર્મના સાચા ઉપાસક થવાની ભક્તિ જાગે,
 અને જેની સાધનાની જ્યોત
 પોતાને અને પરને અજવાળી સત્યના પ્રદેશે

૮ અવલુ કરે તે શ્રાવક

લઈ જાય, તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

જેનું જ્ઞાન

અભિમાનના ગળારા પર ઉઠે નહિ,
 કે વાદવિવાદની ગટરમા ગોંધાય નહિ,
 માત્ર મંગળને જ્ઞાનથી ન ભરે,
 પણ પોતેજ 'આખો' જ્ઞાનમય-પ્રકાશમય બને!
 હૃદય ને વર્તનમા જ્ઞાનની સુવાસ પ્રસારે,
 મંગળ ને હૃદયના ગુણો વચ્ચેનો તફાવત તપાસે,
 અપ્રસિદ્ધિમા ગૌરવ માને,
 ને હુ ખથી તપી તપીને શુદ્ધ 'યવ' મથે છે!
 'શુદ્ધાશય'ના રાહ પર ધીમુ, પણ
 અવિશ્રાતપણે ધપી રહે છે,
 ભૂલેલા માગૈનું-મિથ્યા દુહૃત' લઈ
 'આદર્શ' સાધુત્વ'ના દ્વારે પ્રવેશે છે!
 તે આદર્શ સાધુ

*

*

‘આદર્શ સાધુ’

આત્મ સુધારણા કાળે જ ‘શાસ્ત્રો’વાચે

પરોપકાર સત્તા વિમુક્તય

પરોપકાર કરવામાં ટેજા જ દરની કળાઓ શીખે !

નયન કમળો ફેર્પ અગમ્યતા ચિત્રમમાં

નીચા ઢગી રહ્યા હોય,

ને મૃત્યુની ચિતા ઓડી, ને

ધર્મ (Duty) ને જીવનને તાણે તાણમાં

વણી રહે, તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

જીવતમાં સહાનુભૂતિની શોધમાં રખડવા કરતા

આદર્શ સાધુ—

પોતાની 'મજબૂતાઈ' સિદ્ધ કરે,

'સહાનુભૂતિ' લેવા કરતા 'દેવ'માજ આનંદ,

પોતાના વિચારની મૂર્તિઓ ઉભી કરે,

જીવનમાં પોતાને 'અનુભવવા'નું હોય

તેજ શબ્દો જીભેથી ઉચ્ચારે,

"સાચુ - કર્તવ્ય 'ખૂરા' જીવનમાં ચમાય નહિ

વફાદાર વિચારો એટલા કર્તવ્યમાં ખેંચે નહિ

પ્રભુમય જીવન ગાળનારને ફોફ

લેશમાત્ર તકલીફ પહોંચાડી શકે નહિ

અને પોતાનો શાંતિમાં ફોફ અશાંતિનું !

આરોપણ કરી શકે જ નહિ '
 આવી પછી ખાતરી ધરીને
 'આત્માનંદ'ની મીઠી ગોઠીઓ જ
 શ્વેતાને સબળાવવામા જે મસ્ત છે
 તે આદર્શ સાધુ

'આદર્શ સાધુ'ના હાથમા
 ભયને છૂતવાની શક્તિઓ છે
 ઉદ્દેગને વિસારવાનું સામર્થ્ય છે
 નવો ઉત્સાહ, નવીન પ્રકાશ, તાજગી
 નિબળનંદ ને રૂપેરી ઝકારભયાં
 મસ્તગાનની જેને બક્ષીસ છે તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

કૃત્યોલ્લતાભયો સ્મિત,

મોક્ષની સોહામણી આશા
 ને સોનેરી સ્વપ્નોની જેને નવાજેશ છે,
 'આદર્શ' મુજબ પવિત્ર જીવન જીવવાની
 તાકાદના મગજ દર્શન કરાવે છે !
 સત્ય ને જ્ઞાનનો હીપક તના માર્ગને અજવાળે,
 પ્રેમના બહુથી જ સારી સહિને કેદ કરે,

તેના હેતના કિરણો એવા હોય, કે
 ને ને ઝીલે તે ઠચનવરણા ધાય
 ઠચ નીચ કે નાના મોટાના ભેદ
 'આદ્ય સાધુ'ના આત્માએ ભાગ્યા છે,
 સમાનભાવથી હૃદયાને તેણે પખાળ્યું છે,
 વિમળતા ને વિશાળતા
 તેનું સ્વાર સાજનું પ્રતિબલ છે,
 અને હસતા હસતા જીવનું ને
 હસતા હસતા મરણ —
 તે તેનું પરમ પવચખાણું છે તે આદ્ય સાધુ

*

*

*

'આદ્ય સાધુ' ના અતરના જરૂર આનંદ
 અને સનાતન સતોષનું
 એક જ વિશ્રામભદિર 'મુક્તિ' છે

*

*

*

'આત્મવચના'ની ઠાગી વાદગીઓ
 'આદ્ય સાધુ'ના જીવનરાત્યમા નથી,
 પાખંડ કે અભિમાનના ઝેરી વાયરા
 એના સીમાડાનેય સ્પર્શ થકે નહિ,

ચ વળ તર ગોને જે દેશવળે મુલાને છે,
 ને 'ધારેછુ' પ્રાપ્ત કરવાને
 પોતાનું તપોબળ ખીલવે છે, તે આદર્શ સાધુ

*

*

*

‘આદર્શ સાધુ’ પાપીને નહિ

પણ “પાપમય મનોદશાને” ધિક્કારે ।

એના ધિક્કારમા ય પ્રેમ હોય,

એના તિરસ્કારમા ય સ્નેહ હરે ।

એ સ્નેહની ઠહી એવી પ્રબળ છે

કે પાપના અગ્નિને બૂઝાવી નાખે,

એ પ્રેમનો બરફ એવો છે

કે ‘પાપીના’ અંતરને ચ થીજવી હે ।

૪

*

**

આધ્યાત્મિક યુદ્ધ ને લડગી બન્ને

‘આદર્શ સાધુ’નું એકજ સ્વરૂપ છે

૪

*

*

મુકગ ધૈર્ય ને ‘સહનશીલતા’

એ આદર્શ ‘સાધુ’ના આભૂષણો છે

‘હુ’ ને બદલે આપણે—

એ તેના 'વ્યાપક' સીનતુ 'ગૌરવ' છે
 ને ન્યા પગલા પડે ત્યા ત્યા
 પ્રતિભાશાળી વાતાવરણ ઉભુ થાય
 એજ 'આદર્શ' સાધુ'ની મહાન ઓળખ છે

૨

*

*

પુશામતના મીઠા ઝેર

'આદર્શ' સાધુ'ના સાધુત્વને મારી 'શકે' નહિ,
 ગાળોના વરસાદમાં

એના વ્યક્તિત્વને તાણી શકાય નહિ,

'આશમ'ની મશરૂ તળાઈમાં 'સુવાંડી

એ યોધાના છવનને હણી શકાય' નહિ ।

'કાટા'નો ઝુગટ પહેરાવી

એકપણ અશુ 'આખેથી' પડાવો શકાય' નહિ,

એ તો 'અમભાવથી' સહેનારો—

મહા અભિમંદી આદર્શ સાધુ

*

*

*

આશા ને હર્ષના સંદેશ

એની કુખાદૃતિમાં 'લીધો' છે

પ્રગતિ ને પવિત્રતાના પાઠો

જેના જીવનપૃષ્ઠોમા પડ્યા છે તે આદર્શ સાધુ

* * *

અસામાય જીવનઝરો

એ ' આદર્શ ' સાધુ ' નો ઇતિહાસ છે

અદ્ભૂત જીવન બગીચો

એ તેને વિકરવાની ' ભૂગોળ ' છે

પ્રતાપી આત્માનું તેજ

એ જેનું ' હીપ્પોદીઝમ ' છે,

ને માનસિક ખજાનાથી સારીય

સૃષ્ટિને જે સમૃદ્ધ કરી શકે છે

તે આદર્શ સાધુ

* * *

અનંત જ્ઞાન દર્શન ને ચારિત્રનો

પોતાને ' સ્વામી ' માને તે આદર્શ સાધુ

* * *

વૈરાગ્યના નામે ' વૈરાગીપણું ' જે સજે

અહિમાના નામે ' કાયરતા ' ને ન સધરે,

આધ્યાત્મિકતાના નામે બગલાવૃત્તિને ન પોષે,

ને પ્રભુને નામે પાખડને ન પૂજે,

તે આદર્શ સાધુ !

* * *

જેની હાજરીમા ગાવાતુ થેન ચડે,
એના મુખદર્શનથી હૃદયમા સગીત રકુરે
પણુ ગાર્યુ-ગાર્ધ શકાય નહિ,
કે સગીતને છેડી શકાય નહિ,
તે આદર્શ સાધુ

* * *

‘ આદર્શ સાધુ

Passive નિષ્ક્રિય જીવનમાથી નીકળી
Active ક્રિયાકારક ‘ સામાયક ’ મા રમણુ કરે,
સ્થિતિ ચુસ્તતામાથી પોતાને ઉપાડી લઈ
‘ અરા ’ના અરણુ માફકે વહે !

* * *

અગાધ શાંતિમાથી જે

Voice of Divinity દિ યતાને
થેરો અવાજ ઝીલે છે
કુદરતના તરવોથી ભરપુર

પોતાના 'આદર્શ' લવન'માંથી જ
 યુગયુગ સુધી વચ્ચાય તેવા 'શાસ્ત્રો' ને
 જન્માવે છે

Show દેખાવ—બાહ્ય દેખાવ
 જેની પ્રકૃતિમાં નથી
 અહર અહરનું શુભ પ્રસ્થાન
 એ જેના ચરતા આત્માનું વહેણ છે
 તે આદર્શ સાધુ

* * *

‘ આદર્શ સાધુ ’

અસિમાનથી નહિ, સુચ્છતાથી નહિ,
 પણ ભવ્ય ભાવનાથી
 પોતાને ભવ્યતાનો અધિકાર માને!
 અને એવી નિર્દોષ ભવ્ય ભાવનાથી
 મહાપદને વરે!

* * *

તેના આત્માના નિર્મળ સ્વરકારે
 પવિત્ર ભાવનાઓ ને વિશુદ્ધ મનોદશા
 તેની ગેરહાજરીમાં પણ પાતાવરણમાં રહે,

૬૧૧. મરુએ મરુમાં જીવી રહે!

* * *

જોને કેટલે તરે એવડાનું - દેવ

૧૪ પેટનું મરુ મરુમાં પ્રવિષ્ટ,

વેળા, દલિયા, દરિયા ને સમુદ્રની

‘પેટીની’ જ મરુએ પેટનો ભર્યો ખેંચે !

‘૧. ૧૨’ કે મરુનું મરુમાં હોય સ્વયં બધું

તે સમુદ્રિય દેવડાનું પાસે ખેંચ્યું મરુ,

તે મરુનું મરુ

* * *

સુંવાળી મરુ મરુ ને સમુદ્રિ

સમુદ્રિયેના વેળા ત્રિલસ ને મરુસિદ્ધિ

પણ મરુ બગવાન સમુદ્રના પ્રભાવ

કે માનસિક બગવાન પાસે તુ-છ ભાસે !

બેળા પાની રત્ન પણ દુનિયાને

સમુદ્ર દેવમહિ બનાવે તેવી પવિત્ર હોય,

મને મેના સાધુભવની સમાપ્તિ

રમણકવો નીવડે,

વર્તમાનને હીપાવે, જૂનના પટ પર
અનેક સુખદ ને મીઠી યાદગીરીઓના
હીતોટા કરતું જાય !

અને જગતની રોતલ 'સુસ્ત' પર
આનંદની મધુરી ફરફર હડાડતું જાય,
તે આદર્શ સાધુ

* * *

Spiritual Strength આત્મબળ
એ જેના મોક્ષનું પહેલું સાધન છે,
'આત્મ સ્વાતંત્ર્ય' મંદિરના પાયાઓમા
પૂરવાની એ જ પ્રથમ ને વહાલી વસ્તુ છે
'નિયમોનું પાલન' એ જેના
મોક્ષના ચડતા ઉતરતા પગથીયા છે,
ધારેલા ધ્યેય પર પહોંચવા
મૂળ મથન માડવું એ અચળ 'ધ્યાન' છે
તે આદર્શ સાધુ

* * *

“મોક્ષને મેળવનાર પોતે જ છે,
'પોતા' સિવાય પરની સહાય નકામી છે, -

અને ચોતે જ મોક્ષનેા ધણી છે ”
 આવુ સમજે, હરનિય ચિતવે,
 ને મોક્ષને મેળવવા યત્ન કરે તે આદર્શ સાધુ ।

* * *

‘ આદર્શ સાધુ ’ ના અચળા પર
 સંધ્યાના રંગ કદી ઉતરે જ નહિ,
 ત્યાં તેા પ્રભાતના ખીલવા
 તામ્ર ને ખૂશતુમા કિરણો રમે,
 કિરણે કિરણે એ
 મુક્તિની ખ્યાસને જગાવે,
 માનવતાના મોત પકાવે ।
 પહેલા ‘ જૈનત્વ ’ ની ખીલવણી કરે,
 પછી ‘ સાધુત્વ ’ ના રંગથી ઓપે,
 ને ‘ ચોગી ’ ના ધ્યાનથી
 આત્મા—પરમાત્માના દીર્ઘ ચિતનમાં
 બહારની સકળ જબ્બોને ફેંકી દઈ
 અહરમા ‘ ફળી ’ રહે ।
 ‘ શ્રીકૃષ્ણ ’ ની ‘ મરતી ’ માણે,
 અનતની સાથે સંપૂર્ણ તાદાત્મ્ય સાધે,

અને તેજ-તેજ, ને તેજમય થઇ
 સિદ્ધચિત્તામા બેઠેલા
 સિદ્ધોના પ્રકાશમા જર્થ મળે,—
 પ્રકાશમા પ્રકાશ થઇને તગતઝ્યા કરે—
 તે આદર્શ સાધુ સિદ્ધ આત્મા !
 વહનીય સિદ્ધ આત્મા !

* * *

અમૃત શાનિની ચોષમા

જે આત્મા હરનિશ ભગ્યા કરે
 પળેપળની શાતિનું ' રેકોર્ડ ' રાખે,
 સર્વેશણની શાતિનો સરવાળો કરે,
 ' ચેતન ' ને ' પ્રકાશ ' ની ' લીફ્ટ ' મા ઉઠે,
 જ્ઞાન ને દર્શનના, તેજથી તપે,
 અને ' કલ્યાણ ભાવ ' ની અમૃત પ્યાલી પીઇને
 કલ્યાણના જ મેઘ વરસાવી
 આકાશમાર્ગે ઉડી જાય !
 તે આદર્શ સાધુ :

* * *

આદર્શ માધુ

એ તો આકાશી પળી

ગગનમાં વિહરતો

પાખાળો વિદ્યાધર !

એવાના

અવતાર અવનિને ઉત્તમે,

એવા આન્માનો સ્પર્શેય

પૃથ્વીને પવિત્ર કરે !

*

*

*

ધન્ય હો ! ધન્ય હો !

જેણે આપુ સબ્ય દર્શન કર્યું છે

તેમને ય ધન્ય હો !

જગત આપુ એવા

પુણ્યશાળીના તપતેજ પર

જીવી રહ્યું છે

એવાના મિલન માટે જ

આજે અહોનિશ જળી રહ્યું છે

*

*

*

સામજી ! કર દ્વ ધી અવાજ આવે છે
 માધુના સત્વિક આત્મામાંથી
 એ સગીન સૂરો સબજાય છે
 હલો, હલો ! હવાય તેડતુ
 “ શિષ્યમસ્તુ મર્થ જગત ”
 મુંદરમ્ ! મુખદાપી ! કલ્યાણમ્ કલ્યા

ૐ મર્હમ્

